No 2693 Zaterdag 12 October 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0,50 voor elke regel meer 10 cts.

Nivellering.

In onze moderne samenleving heerst een tendenz van totale vervlakking. Verkeerswegen worden glad gewalst, heuvelen geslecht, dalen gevuld. Op Sociaal gebied zwoegen en propageren millioenen mensen om alle standen te vereffenen. Ook in het openbaar leven poogt men het vervlakkingspeil te benaderen.

De moderne mens tracht een gemeenschap te stichten, die noch zuiver christelijk, nog zuiver heidens, maar christelijk-heidens is.

Iedereen wil gewillig een Godheid erkennen, zelfs in het openbaar; voor het gerecht b.v. legt de getuige — met of zonder geloof — heel gewichtig de eed af; wat eigenlijk de levende God betekent op Wien hij zich beroemt, behoeft hij niet te weten; een pantheistische God, een vaag opperwezen, de ware God, het is om het even. Praktisch wordt hiermee geen rekening gehouden.

Onze hedendaagse mens mag gerust aannemen, dat Christus en de Heiligen mirakelen hebben gedaan; deze wonderen immers zijn niets anders dan excessen van hysterici, gehallucineerden, psychopaten of fanatici; bij normale mensen immers komt zoiets nooit voor.

Grote wereldfirma's als Bayer, Nestle enz. sturen jaarlijks naar het katholieke Zuid-Amerika kalenders en ander propagandamateriaal in de vorm van H. Hartkalenders, bedevaartsplaten zelfs, stichtelijke boekjes, enz. En wie weet hoe de advertentiemanager van zulk een firma van een dergelijke „afgoderij" een gruwel heeft. Naar andere plaatsen zal hij, zo het meer in zijn kraam te pas komt, er misschien zelfs niet voor terugschrikken aanstotelijke voorstellingen te sturen. Als het maar de aandacht trekt voor zijn reclame.

Iemand die ik in Holland persoonlijk kende als een geweldig anti-papist, maakte geweldige reclame voor bedevaarten en katholieke godsdienstplechtigheden. De man beschikte immers over goed-ingerichte confortabele autobussen, waarin de bedevaartganger zich knus kon installeren en behalve het bedevaartsoord nog andere mooie plaatsen kon aandoen.

Overbekend is hoe het religieuse is omgevormd tot een etiket voor bieren en likeuren en met millioenen dollars is er getoverd om een lijdende door God begenadigde zienster, op een film te brengen. Ook de niet-katholieken zijn het die op bedevaartplaatsen, opdringerig allerlei devotionaliën aan de man brengen, gelijk het vooral socialisten zijn die op nationale feestdagen het „Koopt Oranje" uitschreeuwen.

Het is slechts het geld wat de wereld beheerst.

Toch tracht onze moderne mens de diepte van het profane aan te vullen en wijding te geven.

Hij paradeert met zijn geloof, want hij heeft een geloof. Hij stelt zijn vertrouwen in een klavervier; op de zijden sjaal die hij rond het stuurwiel van zijn vliegmachine heeft gewikkeld; op het gouden of zilveren hoefijzer in zijn auto; op het in goud gevatte keitje in zijn vestzak; ja op de meest verscheidene amuletten van zijn geluhdigd bijgeloof. De beschaafde twintigste-eeuwer meesmuilt wel over het eenvoudige schoolmeisje met de Maria-medaille, maar het belachelijke van zijn eigen gedrag merkt hij niet eens.

Hij waardeert zijn helden. Toen de beruchte gangster Dillinger, nabij de ingang van het Rogia-theater te Chicago met pistoolschoten werd doorzeefd, stormden de toeschouwers als wilde dieren op de bloedplas, om zakdoek of krant met het warme bloed te doordrenken. Een bedevaart van nieuwsgierigen schoof dagen lang voorbij het tentoongestelde lijk; vijf duizend pelgrims bezochten het geboortehuis van den geduchten staatsvijand No 1. Zijn haarlokken en kleren werden als zovel relikwieën onder glas geborgen en honderden ingetogen bezoekers gaan nu nog Zondags dit heiligdom vereren.

Onopgemerkt seipelt deze nivelleringsgedachte in de hersenen van Christen en Heiden. Iedereen vestigt de aandacht op de grote profeten van deze nieuwe leer; op de pers, de film en de mode.

Vele dagbladen meten alle feiten naar een gelijke maat, het sensationele. En zowel katholieke gebeurtenissen als de grootste schanddaden worden met deze maat gemeten en dan opgenomen. Ook de romans meten aldus en spreken dan van „een avondmis, waar de geliefden elkander ontmoeten".

De meeste illustraties geven doorgaans een aanschouwelijk onderwijs voor deze nieuwe ketterij. Het uitschot der maatschappij, de vier- of vijfmaal gescheiden vrouwen genieten er dezelfde publiciteit als de heiligen.

In de modebladen deliniëert de nivelleringsleer de klederdracht. Een onvergeeflijk kwaad ware het immers de mode niet te volgen. Wee die het aandurft; zij zijn achterlijke mensen zonder begrip en fatsoen.

De geillustreerde filmbladen banen de weg naar de bioscoop; men vergeeft heden ten dage heel gemakkelijk onwetendheid op velerlei gebied. Maar het gemis aan kennis der filmsterren is de grootste achterlijkheid die kan worden uitgedacht.

Overal nivellering behalve... op het gebied van stand en kleur. Men verzoent zich met de zonde, gaat op visite bij het onfatsoen als het maar is van onze stand en kleur.

Dat niemand echter van onze katholieken het woord vergete van den profeet: „Ge zult het heilige van het profane en het reine van het onreine onderscheiden. Lev. 10; 10.

Wanneer wij aan onze katholieke beginselen vasthouden, dan is het onvermijdelijk dat de splitsing in het oog springt tussen de engelen van het licht en die der duisternis.

De schemering die alles in onze hedendaagse samenleving benevelt, mag niet dieper vallen.

Door het doopsel werd het verboden ons leven te nivelleren met dit der heidenen. We moeten het echter gelijkschakelen met dit van onze broeders en zusters, die het leven van Christus met glans in hun ziel dragen, een nivellering op de hoogvlakte der deugd en der liefde.

Het Persconflict op Curaçao.

Schreven wij in ons blad van 5 October:

„„Op ons zakelijk artikel heeft de Beurs en Nieuwsber. wel geantwoord, maar een zakelijk antwoord is het blad schuldig gebleven,"

in het blad van 7 Oct. antwoorden de Beurs en Nieuwsber.:

„Wij zijn teleurgesteld, dat Gij op ons zakelijk opstel een onzakelijk antwoord hebt gegeven."

Was het dan soms niet zakelijk van de Amigoe, om een aantal getuigenissen aan te halen van de grootmeesters der Journalistiek, waarin om „de morele corruptie en de sociale nadelen daar aan verbonden" (Groth) een Industriepers ten strengste wordt veroordeeld?

En was het zo zakelijk van de Beurs en Nieuwsber. om daarop met geen enkel woord te reageren?

Was het soms niet zakelijk van ons dat wij, om te bewijzen dat de B. en N. ber. een petroleumblad is, schreven, dat men indertijd de redacteur „introduceren deed door den rechtskundig adviseur der Mij., Mr. Bichon en aanvankelijk als secretaris deed fungeren de directie secretaris de Hr. van Gogh en thans de gewezen stuurman der C.S.M. de Hr. Nijman."

En een ieder was dan ook wel waarlijk overtuigd van de „grote zakelijkheid" der B. en N. ber. toen dit met de oratorische vraag beantwoord werd:

„Wanneer wij u verzekeren dat wij „onafhankelijk van de olie staan, ge„looft U ons dan? Neen? dat is niet „eerlijk? niet Christelijk!"

Was het soms niet zakelijk van ons een tegenovergestelde verzekering van de Beurs en Nieuwsber. te publiceren toen wij in ons blad van 5 Oct. schreven:

Jaren lang werden door de C.P.I.M.-directie **Gratis Nieuwsberichten** uitgegeven, een blaadje gestencild op het kantoor der C.P.I.M. door employés van de C.P.I.M.

Welnu, volgens eigen getuigenis van de Beurs- en Nieuwsberichten is de huidige krant niets anders dan de berichten van de C.P.I.M., maar in een prettiger gewaad.

Dit schreef de B. & N. ber. in het nummer van 1 Mei 1935 met de volgende woorden:

„Reeds verscheidene nummers zijn verschenen in onze nieuwe gedaante zonder inleidend woord. Dat heeft velen bevreemd, doch is daar wel reden voor? Wij hebben reeds jaren bestaan, zij het in een meer bescheiden vorm dan waarmee wij nu voor de dag komen, dus zouden wij kunnen volstaan met onze blijdschap uit te spreken, dat wij onze Nieuwsberichten in een prettiger gewaad kunnen aanbieden".

Hier spreken de B. en N. ber. toch zelf allerduidelijkst over hun bestaan, hun afkomst en hun zijn.

En het zakelijk antwoord van de B. en N. ber. luidde hierop:

„Wij stellen U voor de commissie tevens op te dragen om uit te maken, of wij een Onafhankelijk blad zijn, ja dan neen — en wij stellen voor den Heer D. Hans te vragen over te komen om als derde, onafhankelijk lid te fungeeren, op kosten van ongelijk natuurlijk.

Hebben wij onwaarheden verkondigd dan betalen wij duizend gulden aan de armen van Curaçao. Hebt gij onwaarheden verkondigd dan betaalt gij, behalve de andere boeten U door de Commissie opgelegd, bovendien nog een boete van duizend gulden en daarnaast publiceert gij een duidelijke ondubbelzinnige verontschuldiging in de door de Commissie aan te wijzen Curaçaosche en Nederlandsche bladen."

Men moet maar brutaal zijn!

Maar we vragen aan de Beurs- en Nieuwsber.:

Of het een leugen is dat Mr. Bichon, rechtskundig adviseur van de C.P.I.M., de redacteur heeft geintroduceerd?

Of het leugens zijn wat aangaande de Heren van Goch en Nijman is geschreven?

Of het leugens zijn wat de Heren Goch en Hans over industriebladen geschreven hebben?

Of het citaat wat wij over de afkomst en het bestaan der B. en N. ber. uit dat blad zelf hebben aangehaald, een valsch citaat is?

Of de vroegere gratis Nieuwsberichten van de C.P.I.M. van de maatschappij onafhankelijk waren?

Op deze gegevens, die nog met velen kunnen worden aangevuld, heeft de publieke opinie van Curaçao haar algemeen oordeel gevestigd, dat de B. & N. ber. een petroleumblad is.

En op deze vragen wensen we een categorisch antwoord en zulk een antwoord is zakelijker dan al die dikdoenerij, dat schermen met een commissie, waar niets van komen kan, en waar heel Curaçao mee lacht; en die wedloop van het kapitaal (vorige week werd er geteld met honderden, nu met duizenden) die ons werkelijk deden denken aan Zischka's „De geheime oorlog om de Petroleum."

Simplex sigillum veritatis, zeiden de oude Romeinen. Eenvoud is het teken der waarheid en hier tracht de B. en N. ber. de zaak nog ingewikkelder te maken door een commissie, om zodoende de waarheid te verbergen.

Curaçao weet hoe commissies werken: we hebben in de loop der jaren er al genoeg ondervinding mee opgedaan; het huidige succes der Volkenbond zou er ons werkelijk weer naar doen verlangen; en we zijn er heilig van overtuigd dat een dergelijke commissie in de gegevens van de C.P.I.M. niets zal vinden over een bestaan der Beurs en Nieuwsber. Want de methodes die een Stinnes of Hugenberg erop nahielden zullen hier zeker niet onbekend zijn en daarom noemde Heinrich Rippler een onderzoek naar de ware eigenaars der industrie- en bankbladen een „Windmuhlenkampf" (Deutse presse 14e jaarg. 1924 No. 3334.)

En tegen windmolens gaan wij niet vechten.

Maar we zouden gaarne willen weten of bovenstaande feiten, waarop wij categorisch antwoord verwachten, voor de B. & N.-ber. ook windmolens zijn.

We gaan thans over tot een citaat wat wij geheel aanhalen om tevens een specimen te geven van welk een „hoogte" het journalistieke peil is der Beurs- en Nieuwsber.

„En nu, lieve Tante, nog iets anders dat U werkelijk genoegen zal doen en Uw gezicht zal doen opklaren. Gij beweert, dat wij het bestaan van het scheldblaadje onmogelijk hebben gemaakt. Dit is een insinuatie waarvoor de Commissie U ongetwijfeld een boete zal opleggen. Bovendien is deze bewering in merkwaardige tegenspraak tot die andere, door het scheldblaadje gebruikte, dat dit ondanks alles zal blijven voortbestaan.

Eerst willen we de aandacht vestigen op het sophisme waarvan de B. en N. ber. een „tegenspraak" maakt en daardoor de houding aanneemt van een man die op een ander zijn geweer aanlegt en wanneer hij mis schiet zegt: Het beste bewijs, dat ik hem niet heb willen vermoorden is, dat hij nu nog leeft.

Maar nu onze „insinuatie":

„Gij beweert, dat wij het bestaan van dit scheldblaadje onmogelijk hebben gemaakt."

We kunnen de B. en N. ber. mededelen dat onze bewering steunt op het onderhoud waarover we de vorige week het volgende schreven:

Wanneer wij, zoals de Redactie van de B. en N.berichten doet, ook uit de binnenkamers zouden klappen, dan zouden wij onder bevestiging van twee getuigen nog een verzekering kunnen meedelen van meer gezag en tegenovergesteld aan de verzekering van den huidigen redacteur.

En we willen dan hier de vraag stellen; Is die „wij" aan het woord in het bovenstaand citaat van de B. en N. ber. de directie van de C.P.I.M. of de redacteur van de B. en N.ber.?

We stellen deze vraag naar aanleiding van wat in het vorige artikel der B. en N.ber. is geschreven;

Toen gij ons mededeeldet, dat U met dat scheldblaadje niets te maken had...

Wie is deze „ons"?

Want tegenover **de directie der C.P.I.M.** hebben wij indertijd deze onafhankelijkheid uitgesproken.

Het slot van het artikel in de B. en N.ber. over de distributie van de persdienst, nemen wij aan, evenals dat wat de Cur. Volkskrant erover schreef, sub beneficio inventaris.

Reeds jaren echter vòòr de huidige kwestie, waren we van mening dat in de distributie hier, iets niet in orde is. We hopen echter binnenkort hier wel op terug te komen.

ZEEKAARTEN VAN WEST-INDIË.

Iemand vroeg ons deze week, of het waar was, dat nu pas voor 't eerst een Zeekaart verschenen was van Aruba.

Hij meende dit te moeten opmaken uit wat Donderdag 3 October de Beurs- en Nieuwsber. schreef:

„Het is thans voor de eerste keer, dat „een dergelijke zeekaart van dit eiland „het licht ziet, terwijl de Noord-Oostkust „van Aruba nog nimmer was opgenomen."

We moeten toegeven, dat deze mededeling wel wat misleidend is. Alhoewel het woordje „**dergelijke**" de redactie uit de situatie zou kunnen redden.

Maar dat woordje heeft zo'n algemene betekenis, dat men zelfs zou kunnen spreken van de „Amigoe" van vandaag:

„Het is voor de eerste keer dat een **dergelijk** blad verschijnt."

Het is maar de kwestie hoever men de gelijkenis doortrekt.

In alle geval bestonden er reeds lang zeekaarten, buitenlandse en Nederlandse van deze gebiedsdelen.

De Kaart van den Luitenant ter Zee, J. Ruitenschild, naar aanleiding waarvan de Beurs- en Nieuwsber. schreven, is dus niet de eerste op dit gebied, alhoewel misschien wel de beste.

De werkzaamheden door de officieren van H. M. Arend en Kortenaer waren eigenlijk ook meer bedoeld als correcties van de bestaande zeekaarten, zoals men (we menen Luit. ter Zee Hoffmann) ons indertijd meedeelde, dan wel als voorbereidende werkzaamheden voor een nieuwe kaart.

Volgens mededelingen van den Hr. Roosenburg in het tijdschrift van het Koninkl. Nederl. Aardrijkskundig genootschap, (Jan. 1907) bestond er toen slechts één Nederlandse Zeekaart, die de onderlinge ligging aangaf der benedenwindse eilanden. Dat was kaart 223, samengesteld door den Luit. ter Zee 2e klas H. M. van Straten en uitgegeven door het Dep. van Marine Jan. 1899.

Men is bij de samenstelling van deze kaart uitgegaan van de triangulatie verricht in 1890 door Hr. Ms. Fregat „Joan Will Friso" en van de opnemingen van Zr. Ms. Fregat „Atjeh" in 1886.

Uit het extract-journaal van deze laatste bodem blijkt, dat toen een aanmerkelijke fout werd gevonden in de azimutale richting van het Z.O. gedeelte van Curaçao volgens de kaart van Raders 1825—'26, gemaakt door Abbring.

De onderlinge ligging van Curaçao en Bonaire werd verkregen door hoekmetingen, verricht uit Fort-Nassau, Tafelberg, Ronde Klip en uit licht Klein Curaçao, waarmede de plaats van de berg Brandaris op de N. W.hoek van Bonaire werd bepaald, terwijl bovendien door tijdmeter-verschillen en breedtebepalingen de plaats van het licht van Kralendijk werd vastgelegd.

Eindelijk werd door Luit. van Stralen aan boord van Hr. Ms. „Alkmaar" in 1892 de gegevens verzameld ter plaatse en daar ook de kaart getekend, welke voor de gravure No. 223 nodig was.

Later werd tweemaal door den Commandant van Hr. Ms. Zeeland een onderzoek ingesteld naar fouten en leemten in de betreffende kaarten.

Deze, zelf geruime tijd werkzaam geweest bij de Hydrografische dienst, verklaarde de kaarten goed en gaf alleen in overweging op Aruba de Westkust, van Oranjestad tot Westpunt, te laten opnemen, hetgeen daarna geschied is, welke nieuwe opnemingen — van 1900 — uitgegeven zijn op kaart 211: WestIndië.

We menen later wel eens vernomen te hebben dat men hier echter bij voorkeur Amerikaanse kaarten gebruikte, omdat deze nieuwer en beter bijgewerkt waren.

Het is dus zeker een nuttig werk geweest, dat onze Nederlandse Marine aan boord van „H.M. Johan Maurits" heeft verricht: en we hopen dat onze Marine nog door veel dergelijk „vredeswerk" zich nuttig en verdienstelijk maken mag.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Italië begon de oorlog tegen Abessynië en de Volkenbond belegde een vergadering en kwam tot de conclusie, dat Italië de aanvaller was, wat de hele wereld wist zonder vergadering.

En deze week heeft de Volkenbond haar briefjes gestuurd aan de oorlogvoerenden om direct op te houden, en weet evengoed als iedereen dat Mussolini zich daar toch niet aan zal storen. Er wordt dezer dagen niet minder gesproken over de houding van de Volkenbond als over die van Abessynië.

De wereld aanschouwt thans de meest ernstige rechtsverkrachting.

Een Europese natie wil gewapenderhand een groot Afrikaans rijk veroveren en aan zijn macht onderwerpen. Juridisch beschouwd heeft het daar geen enkel recht toe. Italië beweert dat Abessynië niet beschaafd is en daarom geen rechten kan doen gelden op de Volkenbond. Welk een verwaten Europese pretentie is het, een Afrikaans volk onbeschaafd te noemen omdat het arm is en niet Europees georganiseerd. Zal het dan nooit tot die hersenen doordringen, dat de zeden en gebruiken van dat primitieve volk, hoe verschillend ook van de onze, duizenden en duizenden jaren lang dat volk gezond, sterk en niet minder gelukkig dan wij hebben bewaard, met wetten die hun degelijkheid daardoor toch wel bewezen hebben. De „primitieve" volkeren, zeldzame kannibalenstammen uitgezonderd, leven anders dan wij, maar daarom niet zoveel minderwaardiger als wij ons inbeelden. Zij geven geen kranten en boeken uit, hebben geen banken en geen burgerlijke stand, maar daarom moeten zij nog niet uitgemoord worden. Nu zegt Mussolini dat hij hun de christelijke godsdienst zal brengen. Die wordt niet met kanonnen in een volk geschoten, die wordt er met kanonnen uitgeschoten. En sedert wanneer is Mussolini, die maar wat christelijk doet sedert het verdrag van Lateranen, zo diep overtuigd van het belang van de christelijke godsdienst voor de Abessyniërs, hij die de godsdienst in eigen land veel langer bevochten heeft dan bevoordeeld?

Maar het expansierecht van Italië dan, dat zogezegd erkend moet worden en door de mogendheden zogezegd erkend wordt? Men zou eerst eens moeten vaststellen waar dat expansierecht begint. Is Italië zo overbevolkt dat zijn bodem de Italianen niet meer voeden kan? Het staat positief vast, dat Italië bij de goed georganiseerde staten van Europa nog tientallen jaren ten achter staat, dat het nog niet half genoeg gedaan heeft tegen het analfabetisme, voor zijn industrie, zijn handel en zijn verkeer. Vooraleer het van expansierecht kan spreken, moet het doen wat andere Europese staten doen, om hun burgers bestaans- en welvaartsmogelijkheden te verzekeren.

Daarover kan men evenwel nog twisten. Waar men niet over twisten kan is het volgende. Het staat in geen enkele wet, geschreven of ongeschreven, natuurwet of civielrecht, dat mensen die in eigen land hun brood niet kunnen verdienen, het recht hebben een vreemd land binnen te trekken en daar hun nationaal bestuur op te leggen aan de inheemsen, omdat zij zelf tot het vaderland willen blijven behoren. De Abessyniërs hebben op hun eigen land precies hetzelfde recht als de Italianen op het hunne en zij verliezen dat recht geenszins door het feit, dat er in Italië toevallig te veel mensen wonen. Wie naar Abessynië gaat heeft er zich te onderwerpen aan de wetten, aan te passen aan de toestanden van het land, precies zoals de Abessyniërs dat in Italië zouden moeten doen. Wie het expansierecht van Italië tot zoverre erkent, dat dit land Abessynië gewapenderhand mag inpalmen, huldigt op de botste en meest onbeschaafde manier het recht, dat door de Europese beschaving naar de jungle verwezen is, het zedeloos recht van de sterkste.

Kortom, juridisch is niets zo duidelijk als het schreeuwend ongelijk van Italië en het goed recht van het Afrikaans Ethiopië. En toch slaagt de volkenbond er niet in de zaak op te lossen. Hij verstrikt zich in parabels zonder einde en doet niets. De grote massa hangt dit de keel uit.

Zij ziet namelijk niet in dat de Volkenbond geen georganiseerd vredessysteem is, waarbij tussen de verbonden staten vrede heerst **door recht**, maar een vorm van samenleving, waar vrede heerst door macht. Er is wel vrede, maar er heerst daarom nog geen recht. De grote massa stelt zich de Volkenbond veel te veel voor als een soort opperste tribunaal, die daarom oordeel vellen moet over alle moge-

lijke volkstwisten en dit vonnis slechts moet uitspreken om het geval op te lossen. De droom van alle goedgezinden is natuurlijk een wereld voor wie recht de hoogste wet zou zijn, die nageleefd wordt door allen, of zij in hun voordeel dan wel in hun nadeel uitvalt. Zelfs voor hem die de zaken zeer realistisch inziet, lijdt het geen twijfel dat het besef van, en de eerbied voor internationale volksrechten, in onze wereld nog slechts in een zeer primitief stadium verkeren en dat er een tijd komt waarin dat rechtsgevoel de betrekkingen der volkerengemeenschappen even ordelijk zal regelen als nu de moraal en de civiele wetten samen er in slagen, een ordelijk binnenland te handhaven, waarin het misdrijf zeldzaam is. Maar vandaar naar een wettenaleving zonder sancties is de schrede oneindig. Het individu komt er niet eens toe, hoe zouden de gemeenschappen er toe geraken. Die naleving van het volkenrecht moet alvast de eerstvolgende duizend jaren nog door sancties gewaarborgd worden. Welnu, sanctie is macht.

Laten wij ons dan niet misleiden door het tergend getreuzel van Genève. Het gaat er daar minder om, uit te maken of Mussolini al dan niet gelijk heeft. Daarover verkeert niemand in het onzekere. Het gaat er om de middelen te vinden om een Mussolini, die zich aan geen Volkenbondsuitspraken en geen recht meer wil storen, te dwingen dit toch te doen. Wie dat niet uit het oog verliest, zal minder hard schimpen op de treuzelaars van Genève. Let wel, dat wij niet optreden als goedpraters van het misselijke Geneefse gedoe. Een beetje meer krediet verdient de Volkenbond echter wel. Terwijl hij in bergen papier en redevoeringen verzonk, heeft men toch zijn spel, al werd het goed bedekt, kunnen volgen. Men heeft hem (het was steeds Engeland die hier de leiding had) zien dreigen met carte blanche aan Duitsland in Oostenrijk en men heeft Mussolini zien antwoorden met formidabele manoevres op de Oostenrijkse grens: hij vreesde niets. Dan heeft men zien dreigen met sluiting van het Suez-kanaal en de daad bij het woord voegend rukte de Engelse vloot uit. Maar Mussolini's vloot rukte ook uit: hij vreesde niets. Daarna heeft men zien dreigen met het opkopen van petroleumconcessies, dat-gene waarom het Mussolini te doen was. Mussolini schreeuwde nog harder, de concessie werd vernietigd, maar meteen een wenk gegeven, dat ook Italië deze concessies kopen kon.

Men ziet, het is een vertwijfeld zoeken, niet naar recht, maar naar de sancties om dat recht te doen naleven, sancties die onontbeerlijk zijn zolang de utopische toekomst uitblijft waarin sancties overbodig zouden zijn. Tot zolang geldt het axioma: dat recht dat niet kan worden afgedwongen, geen recht is.

Dit zoeken naar sancties bewijst dus, dat er nog geen werkelijke internationale rechtssfeer bestaat. Het internationaal rechtsleven kent nog geen sancties behalve oorlog. Stoort een staat zich niet aan zijn verdragen, dan kan hij voor het forum gedaagd worden, veroordeeld worden ook, maar hij kan nog niet gedwongen worden te doen wat hij verplicht is.

Wanneer men met deze toestand echter de anarchie van voor de wereldoorlog vergelijkt, moet men erkennen, dat een lange weg is afgelegd en dit door de Volkenbond. Met spanning volge men zijn historische strijd. Hij maakt dezer dagen wereldgeschiedenis.

Het toerisme op Curaçao

De Kamer van Koophandel staat thans geheel in het teken van het tourisme: de touristenboten, die geregeld ons eiland bezochten, worden minder en de Koophandel, zoals terecht de Kamer van Koophandel opmerkte, heeft bij het vreemdelingenverkeer de **grootste** belangen.

Maar juist hierom is het wel erg bevreemdend, dat volgens de verslagen, deze kooplieden het gulden woord vergeten wat in Amsterdam staat boven het bureau van de Handelsinlichtingen: „De cost gaet voor de baet uit." Toen een der leden voorsloeg om op dit ogenblik de handen ineen te slaan en de nodige gelden bijeen te verzamelen door b.v. een contributie te heffen op de Koophandel voor propaganda: werd dit door de Kamer afgezwezen.

Wel Gouvernementszorg! een rondreizend ambtenaar, geassisteerd door een vertegenwoordiger uit handelskringen: Een eigen kantoor van de Kamer op Curaçao met secretaris, die zich wijdt aan het toerisme: het landhuis Knip inrichten als touristenoord: gelegenheid tot paardrijden en jagen op bokken en een funiculaire naar de Christoffel en... laten we maar zeggen andere mallighe-den meer, waar de belastingbetalers goed voor zijn.

Wij hebben verders uit het verslag, waarin, zoals de Kamer zelf toegeeft, de concrete feiten niet heel talrijk zijn, ook nog niet de indruk, dat hierin de geneesmiddelen voor de verbetering zullen moeten gezocht worden. De purser van de „Rotterdam" o.a. vond dat er betere propaganda zijn moest, welke dan ook meer inlichtingen gaf aan de touristen.

De Zweedse lijn wees op de duurte van de loods- en kadekosten. Dit waren eigenlijk de enige concrete gegevens.

Klachten over de duurte der artikelen schijnen er ook te zijn: en de Hr. Curiel gaf voor de dranken hiervan de schuld aan de accijns. Maar een feit is ook, waarop de Union deze week nog wees, dat men voor de touristen fancyprijzen weet te maken. Zelf ondervonden we onlangs bij het kopen van een artikel, dat men ons, toen we naar de prijs keken, ten antwoord gaf: „O, dat is niet de prijs voor u, maar voor de touristen."

In de kamer meenden enkele leden zich te moeten beklagen over „die zonderlinge praatjes". Maar beter zou het zijn die daadwerkelijk de wereld uit te helpen, door het stellen van vaste prijzen en een eind te maken aan het systeem van „Sjon por bieder".

In het goedkoop-kunnen-kopen, we zijn het met den Hr. Curiel eens, zal de grootste aantrekking liggen van ons eiland.

Maar er worden nog meer dingen genoemd die de aandacht verdienen.

Loods- en kadegelden: 10 touristenboten met goedkope kadegelden brengen meer voordeel als 2 met dure kadegelden; evenzo met het goedkoop bunkeren. We geloven wel, dat de Stoomvaart Maatschappijen, de touristenbureaux en touristenclubs de lichamen zijn, die op het aandoen van Curaçao de meeste invloed hebben, en wie het dan ook vooral goedkoop en aantrekkelijk moeten gemaakt worden en op hen zal de propaganda-actie vooral moeten gericht zijn.

Van touristen, wordt algemeen beweerd, dat ze niet reizen, maar zich laten reizen, en dit „laten reizen" geschiedt door Stoomvaartmaatschappijen en touringclubs.

Ofschoon het tourisme voor Curaçao maar een partiëel belang is en de inkomsten daarvan ten goede komt haast uitsluitend aan enkele winkeliers en de chauffeurs, hopen we toch dat de kamer slagen mag en middelen vinden mag tot 't bevorderen van het tourisme. Maar dan morele middelen, waaronder we niet rekenen een cabaret; ook zouden we het minder moreel vinden, wanneer nu de belastingbetalende gemeenschap financiëel zou moeten bijpassen voor belangen die uitsluitend de winkelstand betreffen, nadat deze stand zelf geweigerd heeft de gulden handelsregel toe te passen.

„De cost gaet voor de baet uit."

BUITENLAND.

De oorlog tussen Italië en Abessynië.

De vijandelijkheden die de vorige week begonnen zijn, zonder oorlogsverklaring hebben zich deze week onverminderd voortgezet en ontwikkeld ten voordele van Italië, wat heel begrijpelijk is, in aanmerking genomen, de zoveel betere oorlogswerktuigen.

Het ontbreekt, zoals in iedere oorlog, niet aan tegenstrijdige berichten, maar het schijnt thans wel vast te staan dat in het Noorden de Italianen verschillende steden hebben overmeesterd, o.a. Adoea en Aksum.

De eerste stad is bekend door de grote nederlaag, welke de Italianen daar leden in 1896, en Aksum is de heilige stad, waar de graftomben der koningen staan.

Intussen hebben ook de gezanten van beide landen hun posten verlaten. De Italiaanse gezant in Abessynië schijnt zelfs tijdelijk te zijn vastgehouden wegens spionnage door middel van de radio.

Nu hij echter thans over de grens is gezet, heeft ook de Abessynse gezant Rome verlaten. Talrijke niet-Ethiopiërs verlaten thans Addis Abeba, uit vrees dat nu weldra deze hoofdstad door vliegtuigen zal worden gebombardeerd.

De Volkenbond heeft thans besloten tegen Italië sancties te zullen nemen. Alleen Oostenrijk en Hongarije stemden tegen.

Er is thans een comité samengesteld bestaande uit 24 naties, dat de toepassing van de sancties zó regelen zal, dat alle leden van de Bond er gelijk deel aannemen. In dit comité zullen zitten de leden van het comité van dertien met Zuid-Afrika, Oostenrijk, België, Griekenland, Nederland, Zwitserland, Yugo Slavië, Venezuela, Zweden, Perzië en Czecho Slowakije.

Dit alles is vanzelfsprekend niet gegaan, zonder een heftig protest van Italië.

In zijn redevoering in de Bondsraad liet Aloisi weten, dat de Bond geen sancties had toegepast tegen de Japannezen noch in de kwestie van Bolivia en Paraguay, terwijl ze wel tegen Italië worden aangewend.

Astrid en Leopold.

Koningin Astrid chauffeerde graag zelf haar automobiel. Vaak ging zij alleen met haar wagen, die zij dan ergens neerzette om in een magazijn inkopen te gaan doen. Nog niet lang geleden was zij met den Koning op bezoek bij een auto-tentoonstelling, en zij verborg haar bewondering niet voor een zeer mooie torpedowagen. Nog geen vier-en-twintig uur later werd deze wagen naar Kasteel Stuyvenberg gereden, en werd Koningin Astrid een brief ter hand gesteld, waarin Koning Leopold alleen deze woorden had neergeschreven: „Voor de Koningin van den Koning".

Deze wagen telde nog geen vierduizend kilometers, toen Astrid de dood vond.

IS DE CRISIS INTERNATIONAAL AAN HET AFNEMEN?

De Belgische minister-president zegt van ja.

In de Volkenbondsvergadering te Genève heeft de Belgische minister-president van Zeeland gesproken over de internationale economische crisis.

Dan zeide hij o.m. het volgende:

Hij uitte zijn leedwezen, dat de omstandigheden van het ogenblik het niet mogelijk maken met ernst de economische en financiële vraagstukken te behandelen. Zijn opmerkingen hierover zouden in de tegenwoordige atmosfeer zonder echo blijven. Van Zeeland wilde echter dit toch zeggen, dat naar zijn overtuiging de crisis aan het afnemen is en dat niet veel meer nodig zou zijn om een beslissende wending te doen tot stand brengen. Het ogenblik nadert, waarop een nieuwe internationale bemoeiing dit gewenste resultaat zou kunnen hebben. Indien de tegenwoordige Italiaans-Abessinische crisis een gunstige oplossing zou vinden, zou het ogenblik om gemeenschappelijk en met succes de economische en financiële vraagstukken opnieuw te bespreken, zich vroeger kunnen voordoen dan sommigen wel denken.

Aldus de Belgische minister-president.

Wij meenden goed te doen op dit optimistische en hoopvolle geluid, te midden van zovele sombere klanken in Genève even speciaal de aandacht te vestigen.

Bonnet.

De Franse minister van Handel, Georges Bonnet, heeft naar aanleiding van het door de technische commissie van de Volkenbond opgestelde rapport over de financiële en economische kwesties in een onderhoud met den correspondent van de „Information" te Genève een andere mening verkondigd. Hij zeide o.m. het volgende:

„De financiële en economische problemen zullen in de tweede commissie van de Volkenbondsvergadering ter sprake worden gebracht.

Het door de economische commissies opgestelde rapport is dit jaar bijzonder belangrijk. Het legt er terecht de nadruk op dat, alhoewel in verscheiden landen een stijging der productie te constateren valt, de wereld bij verre na nog niet op weg is naar een normale economische toestand.

De gemaakte vorderingen zijn vrijwel uitsluitend het gevolg van een krachtsinspanning op zuiver nationaal gebied. Bovendien staat maar al te vaak het herstel der industriële bedrijvigheid in direct verband met de vervaardiging van oorlogsmateriaal en met de toeneming der bewapening.

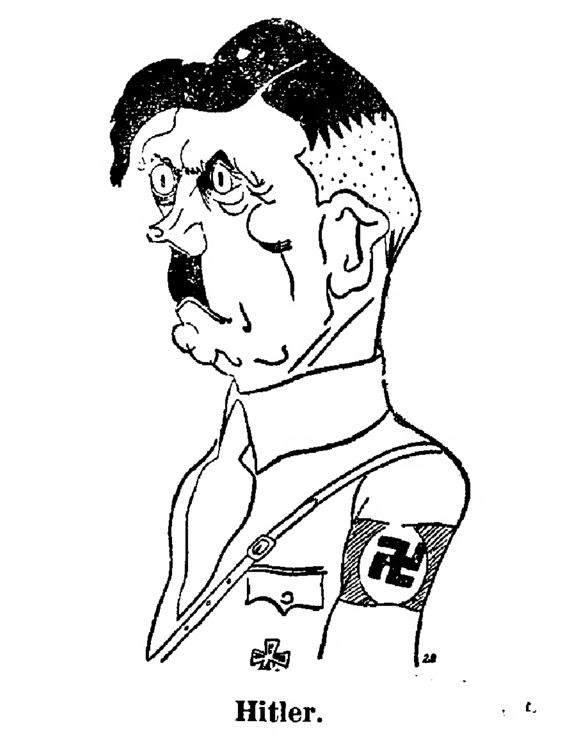
Het is niet voor bestrijding vatbaar, dat de crisis nog lang dreigt voort te duren, indien de regeringen niet tot het inzicht komen, dat een herstel van normale monetaire en economische betrekkingen tussen de volkeren noodzakelijk is.

De conclusies van de technische commissie van de Volkenbond laten in dit opzicht aan duidelijkheid niets te wensen over en zijn geheel in overeenstemming met de steeds door ons verdedigde doctrines.

De conclusies spreken de wens uit, dat de stabiliteit der munt-eenheden hersteld worde en dat progressief alle belemmeringen worden weggenomen, die sedert het einde van de oorlog zijn opgeworpen en de goederen-uitwisseling belemmeren of onmogelijk maken. Ten opzichte van deze beide problemen neemt Frankrijk een duidelijke en ondubbelzinnige positie in.

DE „POLITISERENDE" KATHOLIEKEN.

Vraag van de „Osservatore Romano" aan den „Fuehrer".

Hitler.

De „Osservatore Romano" bespreekt in een artikel de jongste proclamatie van Hitler op de partijdag te Neurenberg en wijst nogmaals de verklaring van den „Fuhrer" van de hand, die beweerd heeft, dat de huidige strijd niet de kerk geldt, noch de uit het concordaat voortvloeiende rechten, doch zich uitsluitend richt tegen de „politiserende" priesters.

„Niemand heeft," aldus schrijft het Vaticaanse orgaan naar aanleiding van deze verklaring van Hitler, „kunnen bewijzen, dat de katholieken van de godsdienst een instrument der politiek maken, want de „politiek", waarvan men de katholieke geestelijken beschuldigt, is juist niets anders dan de verdediging der katholieke dogmatische en morele principes, de beginselen van de katholieke dogmata en de moraal."

Het Vaticaanse blad stelt vervolgens aan den steeds twistzoekenden „Fuehrer" de eis eindelijk eens de bewering betreffende de „politiserende" geestelijken te bewijzen, ofwel eerlijk te zeggen, dat een activiteit, welke strict tot het godsdienstige gebied behoort en bovendien in het rijksconcordaat erkend is, wanneer het het nationaal-socialisme zo uitkomt, als „partijpolitiek" beschouwd en aldus bestreden worden kan.

De Gestapo aan het werk in Luxemburg.

De Duitse Regering heeft reeds tot tweemaal toe uitlevering verzocht van een Katholiek Duits priester die reeds sedert geruime tijd in Luxemburg een toevluchtsoord gevonden heeft in een klooster te Remich. In Juni werd voor de eerste maal uitlevering gevraagd op grond van het feit dat deze priester een aanslag had willen plegen op de veiligheid van de Staat. De regering van Luxemburg weigerde.

Later heeft de Duitse regering opnieuw een aanvrage om uitlevering ingediend thans op grond van zedenmisdrijf. Toen de priester vernomen had van welke misdaden men hem beschuldigde is hij zich gaan melden bij de politie en verzocht een officieel onderzoek te doen instellen naar de voorgewende misdaden, waarvan de Duitse regering hem beschuldigde. Uit het onderzoek bleek echter zelfs geen schijn van bewijs tegen den beklaagde, zodat hij weer werd vrijgelaten en de regering van Luxemburg heeft andermaal geweigerd om aan het verzoek tot uitlevering te voldoen.

Fijne middelen!

NEDERLAND.

HET OPTREDEN VAN IR. MUSSERT IN INDIE.

Een geweldig desillusie.

De Indische correspondent van de Maasbode schrijft:

„De heer Mussert heeft in Indië één redevoering tientallen malen herhaald. Voor de plaatselijke leiders, die hem op verschillende spreekbeurten vergezelden, werd dit al spoedig een taaie karwei. Ze moesten telkens hetzelfde aanhoren. De heer Mussert munt niet bepaald uit door rijkdom van ideën. Daarbij komt dan nog, dat deze ene redevoering op zich zelf ook nog armzalig van inhoud was. Van meer dan één zijde „die overigens met grote sympathie tegenover den nieuwbakken nationalistischen Staatsman stond, hoorden wij de uitspraak, dat de door den heer Mussert ontwikkelde schets van de ontwikkeling der staatkundige ideeën sinds de Franse revolutie nauwelijks goed genoeg zou zijn voor een opstel van een H.B.S.-er uit de vierde klas.

De dagbladoverzichten van deze schets bevestigen deze indruk volkomen. Van de financiële en economische „denk"-beelden van onzen fascistenleider zwijgen we maar liever helemaal.

Het is niet gewaagd te veronderstellen, dat de heer Mussert in het vliegtuig is gestapt met het gevoel van opluchting, tegelijk met het gevoel van zekerheid, dat hij het Indische publiek niet heeft weten te pakken, wat hem des te erger moet voorkomen, daar hij allerwegen zoveel persoonlijke sympathie ontmoette. Zeker is het, dat hij zijn volgelingen in Indië zeer gedeprimeerd achterlaat.

Het saldo van Mussert's Indische reis is inderdaad: teleurstelling. In de Indische N. S. B. heerst een onmiskenbare verslagenheid. De ontspanning is ingetreden, maar er is geen bevrediging overgebleven. De leider heeft zijn Indische helpers de handen gebonden. Hun propaganda moeten zij voorhands staken.

So endete eine Liebe.

Dit oordeel stemt vrijwel overeen met dat van de Indische bladen, ofschoon deze aanvankelijk Ir. Mussert met grote sympathie zijn tegemoet getreden.

Trouwens wie hier in ons land Ir. Mussert wel eens gehoord heeft, zal deze Indische teleurstelling volkomen begrijpen.

Ir. Mussert is allesbehalve een boeiend redenaar en zoals we gisteren reeds opmerkten, zijn redevoeringen komen altijd op het zelfde neer en zijn een aaneenrijging van de meest afgezaagde gemeenplaatsen.

Daarom is die nare persoonsvergoding in Volk en Vaderland, alsof we hier te doen hebben met een „Ubermensch" een groot genie, zo door en door dwaas.

DE GOUDAFVLOEIINGEN.

En de houding onzer Regering

Hierover schrijft het nieuwe Kath. politieke weekblad „De Opmarsch":

„Dat een voortgezette goudafgifte op de duur gevaarlijk kan worden, zal wel niemand betwisten. Maar dan storte men zijn toorn niet over onze Partij, die zich overtuigd weet het landsbelang gediend te hebben door een halt toe te roepen aan een politiek zonder perspectief, — neen, dan gelieven de liberale bladen eens met evenveel energie, als waarmede voorheen op de Staatspartij losgeslagen is, de heren Colijn, Oud en Trip (dir. Ned. Bank) te bewerken om de overbodige speculatie tegen de gulden met wat minder Hollandse slapheid aan te pakken.

Mr. Westerman (Nat. Herstel) heeft onlangs nog gezegd, dat men met „verklaringen" alleen er niet komt. Men moet ook de desbetreffende maatregelen durven te nemen.

En dan zorge men zelf eens voor wat minder loslippige departementbewoners die met hun regeringsverklaringen de speculatie bevorderen.

We kunnen er anders geen verklaring van geven, hoe het komt, dat, terwijl 23 Juli de Tweede Kamer in grote spanning des avonds negen uur bijeenkwam om te horen wat de regering zou antwoorden, men op diezelfde avond om zeven uur in Parijs reeds wist, dat de heer Colijn de beraadslagingen zou doen schorsen.

Evenmin weten wij een andere verklaring voor het feit, dat men 29 Juli reeds in de namiddag in Londen wist te vertellen, dat Colijn geslaagd was met zijn Kabinets-formatie, iets wat in Nederland pas 's avonds laat bekend werd.

Ook aan deze lekken bestede men eens maatregelen!

Onze lezers herinneren zich dat wij ook op deze merkwaardige verschijnselen direct gewezen hebben, n.l. dat men in het buitenland precies met de plannen en voornemens van den heer Colijn op de hoogte was, uren voordat het officieël bericht hiervan in Holland werd gepubliceerd.

Wat daardoor aan de strijkstok is blijven hangen van de particuliere speculanten is moeilijk te gissen.

Het is in elk geval een belangrijk bedrag. Terwijl er tevens dus door bewezen is, dat het ach en wee over de speculatie aan een ander adres geuit moet worden dan aan dat van de Kath. Kamerfractie.

IR. L. M. FEBER..

Deze kathol. West. Ind. specialiteit legt zijn Kamermandaat neer.

Toen de heer ir. L. J. M. Feber twee jaar geleden tot wethouder van den Haag werd gekozen kwam de vraag aan de orde, of hij als Kamerlid zou bedanken, daar de R. K. Kiesvereniging Rijkskieskring 's Gravenhage zich indertijd heeft uitgesproken, dat de functies van Kamerlid en wethouder van een grote gemeente niet tegelijkertijd in één persoon verenigbaar zijn.

In verband met het waarschijnlijk tijdelijke karakter van zijn eerste wethouderschap is toen in overleg met de Katholieke Raadsfractie besloten, dat de combinatie voorlopig zou gehandhaafd blijven, maar dat ir. Feber, wanneer hij in 1935 als wethouder zou worden herkozen en tegelijk nog Kamerlid zou zijn, zou beslissen voor welke van de beide functies hij zou bedanken.

Nu het Kamerlid Feber onlangs inderdaad tot wethouder is herkozen, heeft hij besloten zijn Kamerlidmaatschap prijs te geven en wethouder te blijven. In verband met zijn positie in de Katholieke Kamerfractie als Indische specialiteit zal hij echter nog tot na de behandeling van de Indische begroting in de Tweede Kamer, dus tot omstreeks 1 April 1936, als Kamerlid zitting blijven nemen en daarna zijn mandaat neerleggen.

Opvolger van ir. Feber als lid der Tweede Kamer is mr. C. P. M. Romme.

DE G.-G. LID DER N. S. B.?

Een gerucht „te dwaas om te weerspreken".

In verband met het bezoek van ir. Mussert aan Indië en de audienties, welke deze bij den Gouverneur Genraal heeft gehad, heeft het gerucht de ronde gedaan, dat de G. G. lid was van de N. S. B.!

De heer Schalker nam dit gerucht zelfs zo serieus op, dat hij, gelijk gemeld dezer dagen minister Colijn heeft gevraagd, wat er van aan was. Mocht het toegeschreven lidmaatschap inderdaad een feit zijn, dan vroeg hij of de regering niet van mening was, dat de G. G. uit 's lands dienst behoorde te worden ontslagen.

In zijn thans gepubliceerd antwoord verwijst dr. Colijn het gerucht naar het rijk der fabelen. Hij zegt letterlijk:

De Regering is niet voornemens ieder dwaas gerucht te weerspreken en zeker niet een, dat zo dwaas is als het in deze vraag bedoelde.

In verband met het antwoord op de eerste vraag vordert de tweede geen antwoord.

Japan in Nederlands Indië.

Er gaat bijna geen dag voorbij of de pers brengt ons berichten over de min of meer vreedzame invasie der Japanners in de hen omringende landen. Dikwijls lazen wij reeds over de Japanse verovering van de markt in Nederlands-Indië ten koste van onze overzese handel.

We lezen daarover de volgende invoercijfers:

	Nederland	Japan
1913		5 millioen
1928	196 millioen	
1933	39 millioen	98 millioen

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Te Londen werd een nieuwe luchtvaartmaatschappij opgericht die in samenwerking met de Imperial Airways en de Pan Amerika airways een luchtdienst op Noord Amerika gaat organiseren.

De geprojecteerde lijn gaat van Londen via Schotland, Faroer eilanden naar IJsland, Groenland, dan over New Foundland en Canada naar New York als eindpunt. Men zal gebruik maken van Sikorskyvliegboten.

Het kapitaal is 10.000 pond.

Volgende maand gaat men beginnen met het oprichten van radiostations en het regelen van een meteorologische dienst.

De Minister van Oorlog in Bulgarije heeft bekend gemaakt dat de documenten, bij een samenzwering gevonden, een plan aan het licht bracht, om den Koning, de Koningin, enige Regeringsmannen en veertig officieren te doden.

In Griekenland is de regering afgetreden, om door de Royalisten onder voorzitterschap van Kondylis de monarchie te doen herstellen.

Het Hof te Trenton heeft eenstemmig beslist, dat Hauptman, beschuldigd als de ontvoerder van het kind van Lindbergh, voor kerstmis terechtgesteld zal worden, tenzij hij er in slage het vonnis gewijzigd te krijgen door het Hoge Gerechtshof van de Ver. Staten.

UIT NEDERLAND.

De Nederlandse handelbalans toont aan dat de uitvoer over September 59 millioen bedroeg, vorige maand 61 millioen, de invoer bleef onveranderd met 76 millioen.

Na een korte discussie werd het gehele bezuinigingsontwerp met 51 tegen 23 stemmen aangenomen.

Een wetsontwerp werd ingediend tot regeling van de opruimingen en uitverkopen. Tevens werd het tariefaccoord met Denemarken geratificeerd.

Het Ned. Roode Kruis deed een beroep op het Nederlandse volk tot hulpverlening aan Abessinië. Het best zou dit kunnen gebeuren door het zenden van een ambulance, waarvan de kosten geschat worden op minstens 150.000 gulden, waarvoor giften ingewacht worden.

H. K. H. Prinses Juliana schonk duizend gulden voor de uitrusting van een ambulance naar Abessinië. Het bedrag der tot heden verzamelde gelden is nog niet groot.

Als protest tegen het besluit van de veehoudercentrale tot verhoging van de crisisheffing op het varkensvlees, besloten de organisaties in de varkensvleesproductie hun leden te verbieden varkens te slachten, zodat geen varkensvlees verkrijgbaar was.

Minister de Graeff en Professor François vertrokken deze week naar Genève ter bijwoning van de openbare vergadering van de Volkenbond op Donderdag l.l.

Naar verluidt zullen binnenkort verschillende uitbreidingen van de weermacht plaats hebben. Ten eerste zal een afdeling tanks samengesteld worden, bestaande uit 12 eenheden. Vervolgens wordt het aantal pantserauto's uitgebreid. Tevens worden vier detachementen scherpschutters op motor rijwielen opgericht. Aan iedere cavaleriebrigade wordt een motorrijwiel, een afdeling van 4 officieren en 11 man toegevoegd.

Het Ministerie van buitenlandse zaken ontving bericht dat de Assemblé Nederland zal verzoeken deel te nemen aan het comité dat de plannen zal uitwerken voor de door de Volkenbond te nemen sancties.

H. M. de Koningin schonk 5000 gulden aan het Nationale crisiscomité ten bate van de laatste grote inzameling.

Tevens stelde Hare Majesteit 1000 gulden beschikbaar voor de Nederlandse ambulance die eventueel naar Abessinië zal vertrekken.

De weekstaat van de Nederlandse Bank toont aan dat de goudvoorraad met 18 millioen gestegen is, de beleende wissels daarentegen met 51 millioen gedaald.

De circulatie van bankpapier daalde eveneens met 13 millioen.

Volgens het medisch communique gaat Mgr. Jansen langzaam achteruit. De krachten van den patient nemen meer af.

BOVENWINDEN.

Aanlegplaats voor schepen op Saba.

Alwie meerdere malen in zijn leven te Saba aan land is „gesmeten", zal met genoegen vernemen dat het gouvernement bezig is een behoorlijke plaats aan te leggen. Voor dit jaar heeft men zich bepaald tot een betonnen weg van de voet van de berg tot aan het water en een golfbreker. Deze laatste heeft zonder opzet een prachtgelegenheid geschapen voor de Sabaanse jeugd om te zwemmen in rustig water en zonder last van haaien. Van deze gratis aanbieding van het gouvernement wordt gretig gebruik gemaakt.

Het is alleen maar jammer dat het bouwwerk niet berekend is op orkanen. Op 24 October heeft een orkaantje met de punt van zijn staart het hele zaakje aan gruzelementen geslagen!

Nieuwe gouvernementsgebouwen.

De Heer Adriaans bouwt op Saba een mooi gebouw, dat alle gouvernementskantoren en de rechtszaal zal bevatten. De eerste vergadering in deze nieuwe rechtszaal zal gehouden worden de 18de October.

Als het werk geëindigd is, zal de Heer Adriaans zich naar St. Eustatius begeven om daar een dergelijk werk tot stand te brengen.

Straatverlichting.

Op Saba verdwijnen de straatlichten 's avonds om negen uur reeds. Het mooie van de grap is, dat ze soms pas om acht uur aangestoken worden. Men profiteert er dus niet lang van.

(de Slag om Slag).

Pastoor St. Martin.

Door den Hoog Eerw. Pater I. de Bruyn is benoemd te St. Martin in plaats van Pastoor Hart die nog steeds in 't ziekenhuis verblijft, Pater de Groen. Pater de Groen is vastgegroeid, mogen we wel zeggen, met de Bovenwinden, waar de Katholieken hem zeker gaarne zien terugkeren.

Pater de Groen vertrekt heden met het s.s. Baralt.

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Isla kerk.

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)
Biechthoren — Zaterdag van 4-6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis). 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iedere morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4—6; en 's avonds van 6½—8½.

CURAÇAO.

MEDEDELING.

Vanaf heden zal de Amigoe bij de volgende adressen verkrijgbaar zijn:
IJshuis onder de Club Gezelligheid.
Coöp. Ver Nijverheid Otrabanda
" " " Punda
" " " Pietermaai
" " " Berg Altena
" " " Roode weg
" " " Isla
Pedro Dania Brionplein
Jan M. Evertsz, Breedestr. Otr. 169
A. Emilio Gollo, Pietermaai Monte Bonito.
Aug. R. Hoyer (Restaurant) Oranjestraat 76.
Pascual Servage Berg Altena 92 B.

Bekendmakingen.

De Heer J. Bouma is benoemd tot tijdelijk rooimeester op Curaçao.

De Heer D. A. S. Robb is eervol ontheven van de waarneming der functie van tijdelijk loods voor de Druifbaai op Aruba en de heer V. F. H. Berry is weder in activiteit hersteld.

De Heer J. A. Philipszoon is in verband met zijn vertrek uit St. Eustatius eervol ontheven als plaatsvervanger van den kantonrechter op genoemd eiland;
De heer C. G. Buncamper, plaatsvervangend griffier van het kantongerecht op St. Eustatius is eervol als zodanig ontheven en benoemd tot plaatsvervanger van den kantonrechter op genoemd eiland.

De Heer Ernest Voges is benoemd tot plaatsvervangend griffier van het kantongerecht op St. Eustatius.

Herziening auto- en bustarieven.

Een commissie is benoemd bestaande uit de Heren Commandant der Militaire Politietroepen, Jossy C. Henriquez, H. J. C. Henriquez, José M. F. Martijn en Julio F. Schoop teneinde na te gaan of de tarieven voor huurauto's herziening behoeven en of het aanbeveling verdient ook voor autobussen op bepaalde trajecten tarieven vast te stellen.

Consulaten.

Bij Kon. besl. is de heer F. G. Mensing erkend en toegelaten als consul van Polen te Willemstad, voor het gebiedsdeel Curaçao.

Terecht.

De twee Curaçaoenaars die de vorige week, volgens mededelingen van de politieberichten, in een bootje waren verdwenen, zijn op Santo Domingo aangekomen.

2de Adviseur R. K. Volksbond.

Door den Hoog Eerw. Pater de Bruyn is benoemd als 2de adviseur van de Cur. R.K. Volksbond de Wel Eerw. Pater L. Kraanwinkel.

Door de talrijke onderafdelingen zijn de werkzaamheden van den adviseur Pater de Bruyn aldus toegenomen, dat werkelijk een tweede adviseur hoogst nodig was.

Een zeer gelukkige keuze is thans gedaan voor deze moeilijke post. Zowel Cur. Volksbond als de nieuwe adviseur kunnen we gelukwensen.

Mr. Leon Weeber.

Donderdagmiddag werd alhier bericht ontvangen, dat de Hr. Leon Antonio Weeber zijn titel van Meester in de Rechten heeft behaald aan de R. K. Universiteit te Nijmegen.
Onze gelukwensen.

Toeristenschip „Volendam".

In plaats van de „Rotterdam" die 19 Oct. op Curaçao moest komen, komt nu op 20 Oct. de „Volendam", die dezelfde middag 2 uur van hier vertrekt naar La Guayra, Kingston, St. Thomas en New York.

De „Rotterdam" weer vlot.

Zaterdag is de „Rotterdam" weer vlot gekomen. De Killerig, die wij hier op Curaçao reeds vele malen hebben ontmoet, heeft met behulp van twee andere sleepboten, het schip van het zand getrokken, wat nu niet zo heel veel moeilijkheden met zich zou hebben meegebracht.

De Nederlandse sleepboot „Indus", die hier toevallig was, op sleep met de baggermachine van de Albetam, en vorige week Maandag ter assistentie was uitgetrokken, kwam te laat. (Woensdagavond).

De B. & N. ber., die een interview had met de bemanning van de „Indus", wist mede te delen, dat deze bemanning zeer ontevreden was over de behandeling van den Kapitein van de „Rotterdam", dat deze niet eerder radiographisch gewaarschuwd had, dat de assistentie van de „Indus" niet meer nodig was.

Nieuwe School Pietermaai.

Dinsdag had de plechtige inwijding plaats van de Nieuwe St. Josefschool op Pietermaai.

Nadat de leerlingen 's morgens de H. Mis hadden bijgewoond, waren zij om 9 uur weer in de Kerk, waar de Hoog Eerw. Pater Provicaris I. de Bruyn het Veni Creator inzette.

Daarna gingen de leerlingen met vlaggen naar de nieuwe school.

Na de wijding der kruisen, werden de verschillende schoollokalen ingezegend.

Hierna sprak Pater de Bruyn, die een vergelijking trok tussen Gouvernementszorg voor de school op de Franse eilanden, welke hij 16 jaar had ondervonden en de onderwijszorg van het Gouvernement van Curaçao.

Deze vergelijking kwam schitterend uit ten gunste van ons Bestuur waarvoor Spr. dank bracht aan Z. Exc. den Gouverneur en den inspecteur van het onderwijs de Hr. Schroeder.

Spr. bracht verder dank aan den voorzitter van de Schoolcommissie, den Hr. H. H. Cohen Henriquez, Mgr. Verriet, Frater Radulphus, den bouwer den Hr. Max Britten en het onderwijzend personeel.

Ook Frater Radulphus sprak een woord van dank en ging door, op de vergelijking die Pater de Bruyn gemaakt had en wees op de onderwijszorg in de omliggende landen.

Curaçao is werkelijk daarin een voorbeeld.

Het hoofd der School fr. Arnoud bracht ook dank en lof aan de velen die hadden meegewerkt tot het oprichten der school, waarmee deze mooie plechtigheid was gesloten.

In dank ontvangen.

Van den Hr. C. S. Gorsira J. P. Ezn, een schepenlijst van de North Pacific Coast Line (gecombineerde dienst van de Royal Mail en Holland-Amerika lijn).

Van den Heer S. N. Ecury Aruba een Kalender voor het jaar 1936.

Hou en Trouw Jaarg. 7, No. 10.

Regenval op Bonaire in de maand September 1935.

Kralendijk	30,7	m.M.
Rincon	43,3	"
Bolivia	13,2	"

K.L.M.-Nieuws.

De heer Th. Verhoeven, vliegtuigbestuurder bij de K.L.M., volbracht op Maandag 7 October des ochtends zijn 100ste vlucht Curaçao—Aruba en terug.

Maandagmiddag woei op het vliegveld Hato een krachtige wind, dwars op de richting van de landingsbaan. De gezagvoerder van de Snip achtte het daarom in verband met de veiligheid gewenst, de vlucht naar Aruba af te lasten. In plaats daarvan werd de dienst uitgevoerd op Dinsdagmorgen; het vliegtuig vertrok om 8.20 uur van Hato met 5 passagiers en om 10 uur precies arriveerde het wederom met 6 passagiers op het Curaçaose vliegveld.

Droevig.

Zondagmorgen vond men op Santa Maria, verdonken in een put, het lijk van een meisje van 21 jaar.

K
KRO PHOHI-UITZENDING
O

Op Zondag, 13 October 1935
Van 15.30—16.30 uur A.Z.T. op Golflengten 16.88 en 19.71 M.

1. Mars
2. Medische Causerie, door Dr. E. H. Hermans
3. Gramofoonmuziek, Dixieland, Selection, door Debroy Somers Band
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart
5. Van en Voor de Missiepost
6. Gramofoonmuziek
   a. Spiel mir, Zigeuner, Kötcher
   b. Auf meiner Geige, Kirchstein door Ilja Livschakov
   c. Poupée Valsante, F. Kreisler
   d. Neapolitanisch, P. Tschaikowsky door Prof. Georg Kuhlenkampf, viool. Aan de vleugel: Fr. Rupp.

Politieberichten

In een café hier ter stede heeft de politie een inval gedaan op vermoeden, dat aldaar gelegenheid werd gegeven tot hazardspel. Tegen den caféhouder wordt proces-verbaal opgemaakt terzake het gelegenheid geven, en tegen enige medespelenden terzake deelname aan het hazardspel.

De 22-jarige B. en de 32-jarige W. hebben tegen elkander aangifte gedaan van mishandeling gepleegd tijdens een tussen hen ontstane ruzie. Tegen beiden wordt procesverbaal opgemaakt.

Aangifte is gedaan dat men in een winkel alhier is binnengeslopen door het openen van een raam. Alhoewel de binnendringer o.a. een kasregister geopend schijnt te hebben, wordt niets vermist. De politie onderzoekt de zaak.

In de week van 30 September t/m 6 October zijn 4 personen ingesloten terzake openbare dronkenschap.

Aangifte werd gedaan van verduistering van een geit, het beest is bereids in beslag genomen. Proces-verbaal wordt opgemaakt.

Terzake het plegen van niet nader te noemen handelingen is een 31-jarig persoon in politiebewaring gesteld.

Door den 33-jarigen B. werd aangifte gedaan, dat hij na een bezoek aan een vrouw zijn ring vermiste. Bij onderzoek werd de ring ten huize van bedoelde vrouw gevonden. Zij is aangehouden en proces-verbaal wordt opgemaakt.

Aan boord van een tankschip heeft een vechtpartij plaats gehad tussen de personen B. en P. B. is tengevolge van de daarbij bekomen verwonding in het ziekenhuis opgenomen, terwijl P. als verdacht van zware mishandeling voor onderzoek in bewaring is gesteld.

Tegen den 16-jarigen M. wordt procesverbaal opgemaakt terzake oplichting van een rijwielbelastingplaatje.

Door den 30-jarigen R. werd aangifte gedaan, dat een persoon, hem bekend onder de naam van R., 10 zakken koffie, welke deze onder zich had om aan een derde af te leveren, vermoedelijk heeft verduisterd. De politie onderzoekt de zaak.

Praktizijns-Belastingadviseurs en zaakwaarnemers.

Aan de Koloniale Raad is door den Gouverneur aangeboden een ontwerpverordening tot vaststelling van bepalingen omtrent hen die hun beroep maken van het verlenen van rechtsbijstand.

Zoals de Gouverneur zegt, zijn deze bepalingen nodig in verband met de veranderde rechterlijke inrichting.

Contrôlemaatregelen zijn er zeker nodig en waarborgen voor deskundigheid zeker gewenst.

Toch vernemen we, dat dit ontwerp in verschillende rechtskringen ook bezwaren vond.

Met belangstelling wachten we de behandeling af.

Regenval in de maand September 1935 in het derde district op Curaçao.

Dokterstuin	23	m.M.
Kleine Berg	5,4	"
Westpunt	38,6	"
Barber	14,5	"
Soto	30	"
St. Willebrordus	6,5	"

Regenval in de maand September 1935 in het tweede district op Curaçao.

Rust	16.5	m.m.
Klein Kwartier	19	m.m.
Scherpenheuvel	18.7	m.m.
Montagne	23	m.m.
Gr. St. Joris	24	m.m.
New Port	50.04	m.m.
Blauw	37.5	m.m.
Santa Maria	17	m.m.
Zuurzak	18.5	m.m.
Santa Rosa	17	m.m.
Hato.	24	m.m

VERGELIJKENDE STATEN

van de op het eiland Curaçao ingeklaarde vaartuigen.

STOOMSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto inhoud in M³.
Sept. 1935	408	2.269.921
Sept. 1934	389	2.133.153
Jan. t/m Sept. 1935	3757	22.107.155
Jan. t/m Sept. 1934	3631	21.785.638

ZEILSCHEPEN.

Tijdvak	Aantal	Netto inhoud in M³.
Sept. 1935	124	11.748
Sept. 1934	113	8.438
Jan. t/m Sept. 1935	1175	117.957
Jan. t/m Sept. 1934	965	76.985

Zeilvaart over de maand September 1935.

Binnengekomen van:	
Aruba	39
Bonaire	31
Higuerote	3
Jacmel	1
La Guayra	6
La Vela de Coro	4
New York	1
Pto. Cabello	15
Rio Hacha	1
Slagbaai (Bonaire)	1
Tucacas	21
Zee	1
Totaal	124

Vertrokken naar:	
Aruba	38
Bonaire	27
Guanta	1
La Guayra	9
La Vela de Coro	10
Pto. Cabello	13
Pto. Colombia	1
Rio Hacha	4
San Nicolas (Aruba)	1
Turiamo	12
Totaal	116

Dankbetuiging.

Hierbij betuigen wij onzen hartelijken dank voor de kundige behandeling van Dr. HUGENHOLTZ en aan de Eerw. Zusters van het St. Elizabeths Gasthuis voor de liefderijke verpleging van onze dienstbode R. RICHARDSON.

De familie VAN HEK.

Boekbeoordeling.

A. D. Sertillanges, O.P., **Catechismus voor den Ongelovige**, vertaald uit het Frans door A. M. Janssen O. P., met een voorwoord van Lr. Felix Otten O.P.

Twee delen! (259 en 247 bldz.; prijs 2 delen samen ingen. *f* 4.50, geb. *f* 5.90). Uitgeverij Forenholte te Voorhout, 1935.

Dit rijke, eerste-klas boek van den beroemden Fransen theoloog, in vlot Nederlands geschreven, nu voor iedereen bereikbaar, zal een kostbaar bezit worden voor katholieken en niet-katholieken!

Voor Katholieken!

Er zijn gelukkig in onze tijd vele katholieken, die van hun geloof wel eens meer willen weten, ook al omdat zij eerlijk zoekende niet-katholieke kennissen willen helpen! Als dat met de nodige kennis gebeurt, is dat niet te laken! Ze missen echter de kennis en willen deze aanvullen! Prachtig! Maar missen ze ook niet een voldoende begrip van de niet-katholieke mentaliteit? En komt 't daar niet vandaan, dat tussen katholieken en niet-katholieken zoveel misverstand bestaat en zoveel langs elkaar heen gepraat wordt?

Aan katholieken nu wordt in dit boek in ruime mate geboden kennis van de katholieke leer en aanvoelen van de niet-katholieke mentaliteit!

Voor niet-katholieken!

Zeer juist is het motto van den groten Dominicaner kanselredenaar Lacordaire, waaronder dit boek verschijnt: „De meeste mensen wijzen de waarheid slechts af, omdat ze haar niet kennen; want ze maken er zich een voorstelling van die niets heeft van de werkelijkheid." Maar kan men daarvan aan eerlijk zoekende niet-katholieken wel de volle schuld geven? Ze nemen katholieke boeken in handen, die te veel voor katholieken zelf en te weinig voor hen geschreven zijn! Zeker de waarheid is één, maar de vorm, waarin de éne katholieke waarheid hun in handen komt, spreekt ook 'n woordje mee. En die vorm is natuurlijk niet in alle katholieke boeken aangepast aan een niet-katholieke mentaliteit!

Daarom is dit prachtige boek over de gehele katholieke waarheid zo kostbaar voor niet-katholieken!

Dit boek immers „is een apologie van de beste soort voor de verwende moderne mensheid"!

Het begint me een prachtige vondst, met gebed, met het Onze Vader, zoals de radicaalste ongelovige dit bidden kan en minstens bidden moet!

Een schitterend boek!

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 7 tot en met 13 October 1935.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In Cinelandia.

Lost patrol.
Hello Trouble.
Wild Cargo.

Roxy.

Carnival.

In Hollywood.

Carnival.
Lovetime.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aan bevelen.

In Cinelandia.

Painted Veil.
Rumba.
Stingaree.
Enter Madame.

Roxy.

Painted Veil.
Crime without passion.

In Hollywood.

Ladies should listen.
Transient Lady.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

De Duitse toneelspeler Devriendt werd eens, toen hij de rol van Frank Moor in „Die Räuber" vertolkte, met stormachtig applaus door het publiek beloond. De acteur zelf, die nogal laconiek was aangelegd, trad voor het doek, maakte een buiging voor de toeschouwers en zei: „Eerst heb ik uitgedrukt wat ik voelde — nu echter voel ik, wat ik niet kan uitdrukken."

C. Winkel & Zonen.
voor prijzen enz.

Verkrijgbaar
in alle provisiewinkels.

Otto Roelofs'
thee
No1 & No9
THEE
van ouds
de fijnste
el más antiguo
y más fino!

Steunt het Apostolaat ter Zee.

Compañia Trasatlántica
(Spaansche Lijn.)

Eerstvolgende afvaarten van Curaçao:

naar Pto. Cabello, La Guayra, STO. DOMINGO, San Juan, Kanarische Eilanden, (Tenerife en/of Las Palmas), Cadiz en Barcelona:

SS. „Magallanes" 17--18 October.

Categorie 1ste klas hotel, zwembad, cine, etc. etc.

Alle inlichtingen te bekomen bij:

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

DE RUYTERPLEIN No. 2. — TELEFOON No. 72 & 505.

Aanbesteding.

De Directeur van Openbare Werken zal op Woensdag 16 October 1935 des middags te 2 uur te zijne kantore te Parera in het openbaar aanbesteden:

Het bouwen van een Hoofdbureau van Politie met bijkomende werken aan het Wilhelminaplein te Curaçao.

Bestekken en teekeningen zijn verkrijgbaar vanaf Woensdag 2 October bij den dienst van Openbare Werken te Parera tegen betaling van f 5.-- per stel.

Inlichtingen zijn op elken werkdag van 10 -- 12 uur voormiddags te verkrijgen aan het kantoor van Openbare Werken te Parera.

De Directeur van Openbare Werken

2-2 J. ten BRINK.

S. E. L. MADURO & SONS.

Scheepvaart Afdeeling.

WIJZIGINGEN VOORBEHOUDEN.

Eerstvolgende afvaarten van CURAÇAO:

New Zealand, & Shaw Savill & Albion Lijnen.

NAAR: Panama & New Zealand
SS. „ROTORUA" 10—11 Oct.
SS. „TAMAROA" 13—14 Nov.
NAAR: Southampton & Londen
SS. „MATAROA" 1—2 Nov.
SS. „REMUERA" 18—19 Nov.

Compañia Trasatlántica
(Spaansche Lijn)

NAAR: Pto. Cabello, La Guaira, Sto. Domingo, San Juan, Kanarische Eilanden, Cadiz & Barcelona
SS. „MAGALLANES" 17—18 Oct.

Aluminum Lijn.

NAAR: La Guaira & Paramaribo
SS. „DALVANGEN" 7 Oct.
NAAR La Guaira
SS. „VESTVANGEN" 28 Oct.
NAAR: Mobile & New Orleans
SS. „DALVANGEN" 23 Oct.
SS. „DALVANGEN" 4 Dec.

Voor
Prikkelbare Kinderen

In het „Strand Magazine" van Maart 1933 schrijft de bekende voedingsdeskundige K. Dane:

„De toestand van vele kinderen van het prikkelbare, zenuwachtige type moet geweten worden aan een tekort aan organische zouten, in het bijzonder calcium, niettegenstaande het voedsel de juiste samenstelling bleek te hebben. Voor zulke kinderen is het goed als het diëet wordt versterkt door een goed calciumhoudend preparaat zooals Kalzan, dat thans door de medici over het geheele land wordt aanbevolen."

Het is zoo gemakkelijk al die verschijnselen van gestoorde ontwikkeling in uw kind te voorkomen. Met een paar Kalzan tabletjes per dag geeft U Uw kind dat wat het mist, en weldra zult gij weer een stralend gezond en gelukkig kind hebben.

KALZAN
Het Calcium-Natrium Voedsel

Verkrijgbaar in alle Apotheken

Broedeieren.

ALLE SOORTEN

HOLLANDS PLUIMVEEVOEDER.

HENDRIKSTEEG 16

en bij

W. Maat

„CASA HOLANDESA", Otrabanda.

Adverteer steeds in de Amigoe di Curaçao, 't meest gelezen blad.

„Geen geval zoo erg als het mijne"
zegt een oude rheumatiek-lijder.
Nu 77 en flinker dan 20 jaar geleden!

„Zes jaar lang heb ik er over gedacht om dezen brief te schrijven. Het mag vreemd lijken, maar ik heb deze zes jaar steeds in de krant gekeken, of er ook één geval genoemd werd, dat zoo erg was als het mijne, maar ik heb er géén gezien! Ik had altijd last van zware hoofdpijn en leed aan rheumatiek, zoo erg als 't maar kon. Ik kon niet loopen, zonder twee stokken; ik kon niet om de tafel loopen, zonder me daaraan vast te houden. Toen was ik nog geen vijftig.

Nu zal ik bij leven en welzijn in Maart 77 worden. Ik heb meer dan 22 jaar lang Kruschen Salts gebruikt en geniet een uitstekende gezondheid, beter dan toen ik nog vijftig was. Ik heb geen spoor van rheumatiek, heb het al sedert jaren niet meer. Als dus iemand Kruschen Salts kan waardeeren ben ik het wel. Ik voel me niets ouder dan toen ik 50 was en ik kan zonder eenige moeite 6 K.M per uur loopen."

F. L.

Geen middel kan rheumatiek blijvend genezen, tenzij het drie afzonderlijke functies verricht. Deze zijn: 1. oplossen der naaldscherpe urinezuur-kristallen, die de pijnen veroorzaken; 2. afscheiden van deze kristallen uit het lichaam; 3. voorkomen dat het urinezuur zich weer kan ophoopen. Een enkelvoudig zout heeft maar een enkelvoudige werking, en dat is niet voldoende. In Kruschen vindt U een combinatie van zes verschillende zouten. Twee dezer zouten zijn de meest werkzame oplossers van urinezuur, die de medische wetenschap kent. Zij ronden spoedig de scherpe kanten af van de pijnlijke kristallen en veranderen deze in een onschadelijke oplossing. Andere zouten in Kruschen sporen de werking der nieren aan en helpen deze om de opgeloste urinezuur-kristallen op natuurlijke wijze te verwijderen. Verder bevat Kruschen nog andere zouten, welke voorkomen, dat het voedsel in Uw organisme kan gaan gisten en zoodoende een verdere vorming van kwaadaardig urinezuur voorkomt. Hieruit ziet U dus de eenvoudige verklaring waarom rheumatiek niet kan bestaan in een lichaam, dat regelmatig „de kleine, dagelijksche dosis" krijgt.

Kruschen Salts

Fabrikanten: E. Griffiths Hughes. Ltd. Manchester Engeland.

---

v. ROSSEM'S
Poorters-Toeback
DE BESTE VARINAS

Wilt gij dat uw zaak vooruit gaat, adverteer steeds in de Amigoe.

Next sailings from CURACAO:

To EUROPE, via Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad and Barbados:

MS. „CORDILLERA"	Oct.	17
MS. PATRICIA	Nov.	3
MS. „CARIBIA"	Nov.	16
MS. „PHRYGIA"	Dec.	2

To CENTRAL AMERICA (Pto Colombia, Cartagena, Cristobal, Pto Limon, Pto. Limon, Pto. Barrios):

MS. „PHOENICIA"	(Calling at Aruba)	Oct.	21
MS. „PHRYGIA"	(calling at Aruba)	Oct.	29
MS. „CARIBIA"		Oct.	31
SS. „SESOSTRIS"		Nov.	20

To MARACAIBO:

SS. „ALEMANIA" in connection with our transatlantic steamers.

EDWARDS, HENRIQUEZ & CO., Curaçao, Tel. 106.

ARUBA TRADING CO., Aruba.

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ N.V.
Afvaarten van Curaçao:

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Kingston en Pto. Limon:

* SS. „Venezuela"	23 October
SS. „Costa Rica"	4 November
SS. „Simon Bolivar"	18 November

* Gaat niet naar Kingston.

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

MS. „Colombia"	24 October
SS. „Venezuela"	7 Novemher
SS. „Costa Rica"	21 November

Naar Port au Prince en New-York:

SS. „Oranje Nassau"	14 October
SS. „Stuyvesant"	4 November

Naar Pto Cabello. La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carupano, Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:

SS. „Van Rensselaer"	13 October
SS. „Oranje Nassau"	3 November

Naar Pto. Cabello en New York:

SS. „Amor"	18 October
SS. „Flora"	25 October

Naar La Guaira (direct):

SS. „El Libertador"	16 October
SS. „El Libertador"	30 October

Naar Cristobal en Zuid Pacific Kust:

SS. „Barneveld"	23 October
SS. „Boskoop"	13 November

Direct naar Liverpool en Rotterdam:

SS. „Baarn"	19 October
SS. „Bodegraven"	4 November

Naar Sto. Domingo, N. Domingo en N. Haiti:

SS. „Midas"	25 October

Naar Kingston, Port au Prince, Z. Haiti en Z. Domingo:

SS. „Atlas"	25 October

Naar Maracaibo via Aruba:

SS. „El Libertador"	Maandag	14 October	11 a.m.
SS. „Flora"	Donderdag	17 October	5 p.m.
SS. „El Libertador"	Vrijdag	18 October	11 a.m.
SS. „El Libertador"	Maandag	21 October	2 p.m.

Naar Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius en St. Kitts:

SS. „Baralt"	26 October

SPORT-RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

VAN

"De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 6 October.

A.-klasse:	HERCULES—TRANSVAAL	0—0
	JONG-HOLLAND—H.V.V.	6—0
	ASIENTO—R.C.C.	Niet doorgegaan.
B.-klasse:	AJAX II—BISMARCK II	1—4
	ATLETICO—M.S.V. II	4—0

STAND COMPETITIE-WEDSTRIJDEN.

Zondag, 6 October.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
JONG-HOLLAND	9	6	2	1	21	6	14	1.56
BISMARCK	9	6	2	1	14	7	14	1.56
VOLHARDING	8	6	0	2	11	4	12	1.50
R.C.C.	8	4	2	2	15	9	10	1.25
HERCULES	9	3	3	3	9	10	9	1.—
AJAX	9	2	5	2	4	6	9	1.—
TRAPPERS	10	3	1	6	9	9	7	0.70
M.S.V.	10	3	1	6	14	20	7	0.70
TRANSVAAL	9	2	2	5	9	11	6	0.67
ASIENTO	7	1	2	4	6	16	4	0.57
H.V.V.	8	1	2	5	7	21	4	0.50
B-klasse:								
SCHERPENHEUVEL	5	4	1	0	14	2	9	1.80
BISMARCK II	6	4	1	1	11	5	9	1.50
VOLHARDING II	7	5	0	2	10	4	10	1.43
HERCULES II	9	5	1	3	10	11	11	1.22
R.C.C. II	6	3	1	2	14	10	7	1.17
JONG-HOLLAND II	8	3	3	2	16	6	9	1.13
TRAPPERS II	6	2	2	2	9	8	6	1.—
M.S.V. II	5	2	0	3	7	12	4	0.80
ATLETICO	9	3	1	5	11	8	7	0.77
ASIENTO II	3	1	0	2	2	4	2	0.67
AJAX II	8	2	0	6	7	19	4	0.50
TRANSVAAL II	8	1	0	7	7	29	2	0.25

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag, 13 October.

MUNDO NOBO:
ATLETICO—SCHERPENHEUVEL
Aanvang 3.15 precies.

DE HOOP:
M.S.V. II—R.C.C. II
Aanvang 4.30 precies.

VOLHARDING—AJAX
Aanvang 4.30 precies.

RIO CANARIO:
ASIENTO—JONG-HOLLAND
Aanvang 4.30 precies.

Zondag, 20 October.

MUNDO NOBO:
JONG-HOLLAND II—AJAX II
Aanvang 3.15 precies.
R.C.C.—TRANSVAAL
Aanvang 4.30 precies.

DE HOOP:
TRAPPERS II—ASIENTO II
Aanvang 3.15 precies.
BISMARCK—H.V.V.
Aanvang 4.30 precies.

Mundo Nobo. 22 October. oefenwedstrijd van twee Bondselftallen. De elftallen zullen nader worden bekend gemaakt.

Van de Racing Club Curaçao is bericht ontvangen dat het Bestuur als volgt is samengesteld:

H. C. Suarez Voorzitter, H. de Jongh Vice-Voorzitter, J. H. van Werkhoven Secretaris, V. Naar Penningmeester, S. A. Evertzs, A. F. de Groot en G. A. Chundro Commissarissen.

Het Secretariaat is gevestigd: **Pietermaai 43.**

In- en Afschrijving Werkende Leden van 1 t/m 6 October 1935.

Ingeschreven:
„Scherpenheuvel" Otilio Seferina, Scherpenheuvel, per 2/10-'35.

Afgeschreven:
„Transvaal" A. Naaldwijk, Marchena 30, per 11/9-'35.

De vereniging **Bismarck** is beboet met een bedrag van *f* 1.— wegens het niet tijdig inzenden van wedstrijd- en ruilformulieren.

HET BESTUUR.

SPORT IN NEDERLAND.

Voetbal. Competitiewedstrijden.

ADO-Sparta	4—1	Enschede-Wageningen	3—1
RCH-Ajax	1—0	Roermond-BVV	2—2
Hermes-HBS	3—5	NAC-Eindhoven	4—1
VSV-Xerxes	4—1	PSV-Bleyerheide	2—0
KFC-Haarlem	1—1	NOAD-Longa	0—4
DHC-Stormvogels	2—5	Juliana-MVV	0—0
Feyenoord-HFC	5—0	Veendam-GVAV	4—2
Excelsior-DFC	0—0	HCS-Leeuwarden	3—0
DWS-Blauw-Wit	1—1	Achilles-Hoogezand	2—1
AGOVV-Enschede Boys	2—1	Velocitas-Be-Quick	0—0
PEC-Heracles	0—3	Sneek-Friesland	2—5

B.- & N.b.

De dictator van Portugal.

De Telegrammen van de vorige week brachten het bericht van een poging tot opstand in Portugal die echter al heel spoedig onderdrukt was.

Dit klassieke land der onlusten is werkelijk in de laatste jaren opvallend rustig geweest.

En de reden daarvan is niet ver te zoeken. Portugal is tevreden onder het huidige bestuur van President Oliveira Salazar.

Er is in Europa geen orgineler figuur dan die van **Oliveira Salazar**, president van de Portugese Ministerraad, en feitelijk dictator van het land.

Dat is een man die bijna absolute macht uitoefent, die van geen enkele parlementaire contrôle afhangt, die alleen verantwoording verschuldigd is aan den president der Republiek die, tussen haakjes, hem zijn algeheel vertrouwen schenkt — die aan het land de richting geeft die hij wil, — en die man heeft nooit iets gedaan, nooit iets geprobeerd om de hoge bedieningen die hij bekleedt, machtig te worden.

Mussolini is naar Rome opgetrokken, Hitler heeft de volksmenigte veroverd, Dollfuss is, onder de indruk der omstandigheden, van de wettelijkheid naar de willekeur overgegaan; de enen hebben hun staatsgreep voltrokken, de anderen hebben gekonkeld. Salazar echter was een bijna onbekende toen, de 28ste Mei 1926, de militairen in Portugal de republikeinse regering verdreven en hun dictatuur stelden.

Deze dictatuur bleek al heel spoedig niet bij machte te zijn om het land op te heffen uit de anarchie waarin het te kwijnen lag en vooral om het te redden van de ondergang. Toen zochten de generaals, in verlegenheid geraakt, een bevoegden persoon, en deden ze beroep op een hoogleraar van Coïmbra, strijder der katholieke verenigingen en die de reputatie had een technische financier te zijn.

Oliveira Salazar onttrok zich niet aan zijn plicht. Hij werd minister van Financiën en geduldig, zonder toverroede, maar oordeelkundige besparingen invoerend en toepassend, bracht hij orde in de warboel. De ongelooflijk ontredderde financiën — wegens de bestendige revolutionnaire onlusten had men al in jaren geen behoorlijke begroting meer opgemaakt — heeft hij in korte tijd gezond gemaakt, de vlottende schuld van het land heeft hij totaal afgelost, de schuld op lange termijn heeft hij tot 7 milliard escudo's (1 escudo is 10 ct.) teruggebracht.

Ondertussen reikte de persoonlijkheid van dezen hoogleraar in de Staathuishoudkunde verder dan zijn financiële bevoegdheid. Al aanstonds had hij een buitengewoon overwicht op zijn collega's van het ministerie en op de leiders der militaire partij. Rond dezen bescheiden man traden de anderen heel natuurlijk op de achtergrond. Ook stond niemand verwonderd over zijn promotie in 1933 toen hij nl. president werd van de ministerraad; Oliveira Salazar was dictator.

In deze vreemdsoortige republiek berust de uitvoerende macht in princiep bij het hoofd van de Staat, in casu generaal Carmona. Maar deze ontlast er zich totaal van en geeft ze over aan den ministerpresident dien hij uitkiest. En zo komt het dat Oliveira Salazar regeert op zijn manier, d.w.z. dat hij Portugal opvouwt volgens een absoluut originele opvatting.

Deze opvatting heeft hij onlangs in 't kort weergegeven in een verklaring aan een bijzonderen correspondent van een Parijs dagblad:

„Het doel: het doel naar hetwelk alle werkzaamheden van de nieuwe Portugese Staat streven, is de belangloze dienst van de algemene grote belangen der natie.

„De middelen: in het nastreven van dit doel zijn de machten van de Staat niet willekeurig en ook niet almachtig. Zij worden geleid en begrensd door de wetten van de christelijke rechtvaardigheid en van de christelijke zedenleer, welke wetten hoger staan dan de rechten van de Staat, hoger dan de algemene belangen der natie en hoger dan de persoonlijkheid der leiders en der hoge burgers."

In deze twee zinnen is het regeringsprogramma van Salazar werkelijk geresumeerd. Men voelt dat hij er zich voortdurend op beroept en dat hij zich beijvert niet af te wijken van de gedragslijn die hij zich getrokken heeft.

Boven alle belangen heeft hij de belangen van de natie willen plaatsen. Het spreekt vanzelf dat hij die algemene belangen opvat op een manier die zich maar weinig gelegen laat aan de demokratische vrijheden: men zou kunnen zeggen dat het tussen de dictaturen en de vrije besturen dikwijls een kwestie van definitie is. Sommige woorden bevatten niet dezelfde zaken. Roept Hitler niet bij hoog en laag dat hij demokraat is? Wat er van zij, Oliveira Salazar, man van zijn studeervertrek, die gewoon is zijn beslissingen alleen te nemen, heeft een afschuw van alle parlementarisme en van alle partijen. Hij heeft dat alles afgeschaft.

De nieuwe Portugese grondwet heeft in hun plaats een nationale Vergadering ingesteld, gekozen door de familiehoofden en wier rol zich beperkt tot het van verre nazien der bestuurshandelingen, — en een corporatieve kamer samengesteld uit de vertegenwoordigers van de beroepsverenigingen.

De Italiaanse invloed is hier blijkbaar te merken, maar Oliveira Salazar protesteert als men zijn dictatuur vergelijkt met die van Mussolini. Wat ze ervan onderscheidt, zegt hij, is het afwezig-zijn van geweld, terwijl de Italiaanse Duce een leerling van Sorel is.

Aan zijn biograaf Antonio Ferro heeft hij verklaard: „Het geweld, die rechtstreekse en constante werkwijze van fascistische dictatuur, is niet toepasselijk op het Portugese milieu; zij kan zich niet aanpassen aan onze zachte gewoonten."

In heel zijn werkzaamheid als staatsman, vindt men die bekommering om het vertrouwen te winnen van het land door de overtuiging, door de bewerkte realisaties, door het voorbeeld van een buitengewone zedelijke correctheid. In zijn werk heeft hij een zeer grote plaats ingeruimd voor de godsdienstige restauratie, en heel onlangs nog heeft hij heel behendig een militair opstootje weten te vermijden, dat dreigde te ontstaan omdat hij een wet afkondigde die de vrijmetselarij verbood, welke laatste in het leger zeer machtig was.

Om een dictatuur te kunnen beoordelen en meer nog den man die haar incarneert, abstractie makend van zijn politieke preferenties en objectief willende blijven, moeten er een zeker aantal jaren verlopen zijn en moet men een tamelijk lange periode kunnen overzien. Oliveira Salazar is nog niet aan het eind van zijn taak.

Als hij er, niettegenstaande zijn verlangen en zijn pogingen, nog niet in gelukt is om een opinie van zijn land compleet voor zich te winnen, als die opinie nog haar goedkeuring weigert aan het autoritaire regiem, is ze niettemin vol achting voor de man die er de ziel en het hoofd van is. Men noemt hem **„den heiligen leek"**. Want wat Oliveira Salazar het meest onderscheidt van de andere dictators is, dat hij tot verachtens toe de eer versmaadt die aan de macht verbonden is.

Deze celibataire leeft als een monnik. Men ziet hem maar heel zelden in 't publiek: slechts een enkele keer per jaar, op de 1ste Januari, bij een officiële receptie, de enige die hij niet kan vermijden. Hij probeert niet de menigte te misleiden door welsprekendheid of beloften. Hij zoekt niet naar een gemakkelijke populariteit. „Ik ben maar een eenvoudig professor", zegt hij, „die verlang mee te werken aan het heil van mijn land." Vijf en veertig jaar oud, is zijn moreel aanzien geweldig. 't Is ook dit aanzien, meer nog dan het gezag, dat hem geplaatst heeft aan het hoofd van de edele Portugese natie, en dat hem daar, we willen het hopen, nog lange jaren zal doen blijven.

Abessynië, zoals het was en zoals het is geworden.

Het uitbreken van de oorlog tussen Italië en Abessynië, houdt op het ogenblik de aandacht gespannen op dat geheimzinnige, vreemde keizerrijk gevestigd, in het Noord-Oosten van het Zwarte Werelddeel. Het draagt de naam Abessynië weliswaar reeds geruimen tijd, doch veel van het land weet men niet! Daarbij is het land echter in meer dan één opzicht zeer interessant! Reeds daarom, omdat het 't laatste zelfstandige inboorlingenrijk onder een inheemsen heerser is van heel Afrika. En van nog veel meer betekenis is het, dat dit inboorlingenrijk reeds tweeduizend jaren (volgens de Abessynische overlevering reeds veel langer) zijn zelfstandigheid wist te handhaven! Want ook in Afrika hebben volksverhuizingen plaats gehad: inboorlingenrijken werden gesticht en gingen weer ten onder, sommigen tengevolge van de overwinningen van nabuurstammen, anderen door binnenlands verval. Slechts Abessynië wist zich in de loop der eeuwen te handhaven en zelfs de Islamietische wereldveroveraarsgolf, die over heel Noord-Afrika vloeide, brak tegen de Abessynische grenzen en stroomde weer weg!

Abessynië is ongeveer 27 maal zo groot aan oppervlakte als Nederland. De 40ste lengtegraad, Oostelijk van Greenwich en de 10de graad Noorderbreedte snijden elkaar bijna in het hart van het land, dat in het Oosten en het Zuid-Oosten woestijnachtig is en bedekt met steppen, terwijl in het Noorden en het Noord-Oosten bergen verrijzen, die voor de Alpen niet onderdoen, doch deze in hoogte dikwijls verre overtreffen, met eeuwige sneeuw en ijs bedekt zijn en de bronnen vormen van tal van rivieren, waaronder de Blauwe Nijl. Tengevolge daarvan heeft het land een buitengewone economische betekenis! Juist de slibsoffen van de Nijl, die de Soedan en Egypte zo vruchtbaar maken, brengt deze Blauwe Nijl uit het Abessynische hoogland mee, en doet het bezinken in het Tana-Meer, waarin tal van rivieren monden. Met de jaarlijkse hoogwaterstand wordt het dan verder gevoerd door de rivieren.

In Abessynië, dat ongeveer 10 millioen inwoners telt, (c.a. 29 p. vierkante mijl) woont een bevolking, die voor niet helemaal twee vijfden uit christelijke Abessyniërs bestaat. Dit is het eigenlijke heersersvolk. De Mohammedaanse Galla schat men op twee vijfden ruim en de rest wordt gevormd door stammen van gemengd ras. De eigenlijke Abessyniërs waren feitelijk wel de Hamieten, doch deze Hamietische Abessyniërs zijn reeds spoedig met het Semietische ras geassimileerd, want in voor-christelijke tijden was Abessynië een Semietische cultuur- en missieprovincie.

Historisch horen we de naam Abessynië het eerst noemen in de eerste eeuw na Christus. De Abessynische heersers zwaaiden toen eveneens de scepter over Zuid-Arabië, tot ver in de Soedan, nadat reeds een Ethiopisch Rijk, dat feitelijk volmaakt gelijk was aan het huidige Abessynië, in vorige eeuwen over Egypte had geheerst. Vandaar, dat de Abessynische cultuur veel overeenkomst vertoont met de Egyptische. De Abessyniërs kennen hun geschiedenis uit een door monniken geschreven roman, de „Kebra Nagast", die het ontstaan van het Abessynische keizerrijk in het midden van de tiende eeuw voor Christus verplaatst, in de tijd, waarin over Judea koning Salomo nog regeerde. De koningin van Saba, waarvan in het Oude Testament sprake is, kwam volgens de Abessynische overlevering van Abessynië naar Jerusalem en de zoon van haar en koning Salomo is volgens de geschiedbron van Abessynië, genoemde roman „Kebra Nagast", de eerste keizer van Abessynië geweest, die, zich Menelik noemde, de naam, die in het laatste deel van de vorige eeuw de Ras, d.i. de stamvorst van Sjoa, weer aannam, toen hij in vorstendommetjes uiteengevallen land weer verenigde en zichzelf tot Negus Negesti (Koning der Koningen) en alleenheerser over het land maakte.

Menelik II was een krachtige heerser, die zich alle moeite getroostte om het door burgeroorlogen, Europese intrigues en tenslotte ook door het voorwaarts dringen van den Mahdi gepijnigde en verscheurde land weer te concentreren, economisch op een hoger peil te brengen en het contact met de omringende wereld te zoeken en te vinden. Abessynië is een rijk land! Er groeit een overvloed van koren, gerst, katoen, suikerriet, dadels, koffie, zuidvruchten, terwijl de wijnoogst niet onbetekenend is. De rubberboom groeit er en in de bossen zijn tal van nuttige houtsoorten. De grond bevat ijzer, goud, kolen, zilver, koper, zwavel. Maar àl deze natuurlijke schatten zijn lang niet in exploitatie; het Abessynische volk is een herdersvolk. Handwerk komt er weinig voor en industrie feitelijk helemaal niet. Een enkele spoorweg, 800 kilometer lang, loopt dwars door dit enorme land; deze loopt van Addis Abeba, de hoofdstad, naar de Franse haven Dzjiboeti, aan de golf van Aden.

Wat eeuwenlange burgeroorlogen vernietigd hebben, kon de ijver en de energie van Menelik II maar niet zo dadelijk weer opbouwen. Menelik stierf in 1910. In zijn testament had hij zijn kleinzoon Lidji Jasoe tot opvolger aangewezen; doch deze werd gedurende de wereldoorlog door den Ras Tarafi, een der stamvorsten, van de troon verdrongen! Ras Tarafi benoemde een dochter van Menelik, Zaditoe, tot regentes en liet zich na haar dood onder de naam Haile Selassie tot Negus Negesti kronen: keizer van Abessynië!

Haile Selassie is, zoals zijn voorgangers op de keizerstroon, Christen; nooit is een der Mohammedaanse Gallavorsten erin geslaagd langere tijd achtereen de troon te bezetten; steeds keeren gewapende twisten tussen de Mohammedaanse Galla's en de Christen-Abessyniërs de kansen ten gunste van de laatsten! Zo hebben de Christelijke heersers het land bestuurd.

Abessynië is reeds lange tijd een Christelijk rijk. In het jaar 326 werden door een schipbreuk de beide Broeders Frumentius en Adesius op de kust van Abessynië geworpen en als slaaf verkocht aan het hof van den heerser; deze beide broers, Grieken, waren Christenen. Zij kwamen daar weldra hoog in aanzien bij den vorst en zijn gevolg, bekeerden den keizer en het grootste deel van het Abessynische volk! Frumentius werd later door den Patriarch van Alexandrië tot bisschop gewijd en toen Alexandrië zich in de strijd om het al of niet menszijn vanChristus zich de monophysitische leer toewendde, d.w.z. de leer, dat Christus slechts één persoon: de Goddelijke, zou zijn, ging Abessynië — of Ethiopië, zoals het volgens oude overleveringen in de kerktaal genoemd werd — mee! Deze, van Rome afgescheiden, Alexandrijnse kerk heet: de Koptische kerk. Het hoofd ervan is de Patriarch van Alexandrië, die tevens het hoofd van de Abessynische kerk benoemt en wijdt. „Aboena", d.i. „Onze Vader", noemt men dit geestelijk opperhoofd. Deze Aboena was tot nog toe steeds een Egyptenaar; doch sinds korte tijd is er in Abessynië een actie gaande om de inheemse kerk meer zelfstandig te maken en keizer Haile Selassie heeft weten door te zetten, dat de Egyptische Aboena tenminste voorlopig reeds enkele hoge Abessynische geestelijken toegevoegd krijgt als een soort kerkcollege.

De Koptische kerk van Abessynië verschilt in riten en geloofsleer van de Kerk van Rome en van Byzantium; maar ook van die van Alexandrië! Ook hier is de oude Joodse invloed nog sterk geldend. In vele namen b.v. komt men die invloed nog tegen. Jasoe betekent b.v. Jesus en Zaditoe Judith. Zo kent men in Abessynië niet alleen een doop, maar ook een besnijdenis en er is een heilige schrijn, die sterk doet denken aan de Ark des Verbonds.

Een Abessynische overlevering zegt

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 13 — 19 October 1935.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Van Rensselaer	13	New York, P. au Prince	13	Venezuela, Suriname, A'dam, H'burg
El Libertador	13	Maracaibo, Aruba	14	Aruba, Maracaibo
Oranje-Nassau	14	Hamburg, Amsterdam, Suriname & Venezuela	14	P. au Prince, New York
Ingrid Horn	14	Hamburg	14	Santa Marta
El Libertador	16	Maracaibo, Aruba	16	La Guaira
Cordillera	17	Pto. Barrios	17	Hamburg
Astrea	17	New York	17	Aruba, Maracaibo
Magallanes	17	Cristobal	18	Barcelona
El Libertador	18	La Guaira	18	Aruba, Maracaibo
Amor	18	Maracaibo	18	P. Cabello, New York
Baarn	18	Costa del Pac., Cristobal	18	L'pool, R'dam, A'dam, H'burg
Lara	19	Maracaibo	19	La Guaira, San Juan, New York
Colombie	19	Cristobal	19	Le Havre
Dorelian	19	Liverpool	20	Londen

zelfs, dat deze schrijn de échte Arke des Verbonds is, die bij de verwoesting van de tempel van Jeruzalem gered is; de Romeinen zouden slechts een imitatie verbrand hebben! Er bestaat ook een uitgebreide kloosterorganisatie. Doch de monniken, zowel als de lagere geestelijken, zijn theologisch niet al te best geschoold! Zij zijn nog vol van bijgelovige Oosterse idëen en Menelik II was het ook, die trachtte de geestelijke stand te verheffen. Tóch heeft de kerk van Abessynië een groots verleden! Er bestaat een Bijbelvertaling, die in de oude Ethiopische taal geschreven is, uit het begin van de zesde eeuw! Deze oude taal, het Amharisch, heeft het volk inmiddels vergeten; het is ook een Semitische taal. Zoals onderzoekers beweren, moeten zich in de kloosters nog tal van oude handschriften bevinden, wier inhoud misschien een nieuw licht op de vroegtijd van het Christendom zou kunnen werpen. Behalve deze Abessynische staatskerk bestaat er ook nog een Koptische kerk, die minder aanhangers telt, en die met Rome geunieerd is, d.w.z. die Geloofsleer van de Rooms-Katholieke Kerk heeft overgenomen, doch de Koptische liturgie heeft behouden.

We zien dus in Abessynië een land, waarin Afrika met Europa, verleden met heden en — werkelijkheid met onwerkelijkheid is vermengd

Politiek Katholicisme.

Een der medewerkers van de V. K. I. had gelegenheid tot een onderhoud met een Katholieken Duitser, die jaren lang in de Centrumpartij een voorname rol heeft gespeeld en bij de Rijksdagverkiezingen in 1933 candidaat voor de Rijksdag was, over enkele actuele Duitse kwesties.

Wat o.a. over het politiek katholicisme wordt gezegd, kan ook hier voor katholiek Curaçao, van belang geacht worden.

Onze eerste vraag luidde: Hoe kan er toch voortdurend sprake zijn van „politiek" Katholicisme in Duitsland? En van een vermeende invloed van het Centrum? Bestaat de Centrumpartij nog? Misschien in het geheim?

De benaming van „politiek Katholicisme," aldus onze zegsman, is niets meer dan een euvel slagwoord, geëigend om verwarring te stichten en een vijandige houding aan te kweken tegenover de priesters der R. K. Kerk. Toen de Goddelijke Heiland aan zijn Apostelen Zijn leer verkondigde, gold deze niet voor een beperkte tijdruimte. En de uitvoering was niet aan een bepaalde plaats of aan de ruimte van kerken gebonden. Evengoed als de priesters gedurende de wereldoorlog de soldaten op de slagvelden volgden, moet hun, als plaatsvervangers van Christus, ook het recht worden toegekend, hun schreden daarheen te richten, waar dit noodzakelijk is. Dit mag gisteren de ruimte van een kerk, als de gewijde plaats, geweest zijn. Dat kan heden een werkplaats of fabriek zijn. Dat kan morgen de straat of zelfs het sportterrein zijn.

Als Alfred Rosenberg, de „garant" van de wereldaanschouwelijke leer van het Nationaal-Socialisme, dank zij een uitstekend functionnerend propaganda-apparaat heden hier en morgen daar, voor tienduizenden het Pausdom, priesters en Kerk kan aanvallen, dan moet, zo zegt reeds het gezonde mensenverstand, de aangevallen en bedreigden, alzo de Kerk, hare bisschoppen en priesters, ja ook de geschoolde leken, benevens de katholieke onderwijzers en onderwijzeressen grondwettelijk het recht der verdediging worden toegekend. En voornamelijk daar, waar zulks noodzakelijk is van de kansel, de katheder, in de zalen of van de scholen uit.

Nog eens. Stellen bisschoppen en priesters, waartoe ze niet alleen gerechtigd, maar zelfs verplicht zijn, vast, dat de Staat de hem toegestane route overschrijdt, b.v. ten opzichte van het huisgezin of de opvoeding der jeugd, dan zijn ze krachtens haar opdracht, in geweten tot ingrijpen verplicht.

En indien ze zulks doen als individuële actie of door de voorlezing van bisschoppelijke brieven, gezamenlijke actie het Nationalisme, of liever gezegd, de op het N.-S. werkende ketterse opvattingen, terugwijzen of weerleggen, dan wordt hun „misbruik van hun ambt, anders uitgedrukt „politieke" invloed ten laste gelegd.

De „provocatie" van het „politieke" katholicisme, door Z. H. Exc. den bisschop in Munster, bestond slechts uit een schrijven aan de Regeringspresident in Munster, waarin op de gevaren en de noodzakelijk wordende afweermaatregelen gewezen werd, die een optreden van Alfred Rosenberg in het katholieke Munsterland konden uitlokken.

Het Duitse Centrum bestaat niet meer en ook niet in het geheim. Het Centrum was nooit een katholieke partij. Volgens de wil van Windhorst werd het Centrum, uit de „katholieke fractie" opgericht, een „inter-confessionele partij.

Dit mocht onder Windhorst en zijn geachte medewerkers, pittige katholieken, die practisch een katholieke koers hield, goed zijn geweest. Het werd echter het latere Centrum noodlottig.

De tweede vraag luidde: Hoe is de houding van de Kath. Kerk tegen de scherpe aanvallen van Goering jegens het „politiek Katholicisme"?

Vooreerst een opmerking, zo ging onze zegsman verder. Toen de Goddelijke Heiland op een arglistige vraag ten antwoord gaf: „Geef den Keizer wat des Keizers en Gode wat Godes is", besliste Hij niet slechts over één vraag, die voor bijna 2000 jaar actueel was. Neen. Het antwoord van den Heiland had een fundamentele betekenis. Staat en Kerk zijn beide souvereine machten. Daarom eist onze H. Kerk ook met recht de ondergeschiktheid onder de Staatsmacht. Derhalve mag en moet echter ook de Kerk van de Staat eisen, dat hij haar geeft wat haar als „souvereine" macht toekomt. En dat is het recht, de Staat te overtuigen, als hij dingen tot zijn bemoeiingen trekt, die oer-eigen aangelegenheden der Kerk zijn. Of indien zijn wetgeving gebieden bestrijkt, die het zielenheil der staatsburgers bedreigen. Het nationaal-socialisme met zijn totaliteitsgedachten miskent en misbruikt in vele opzichten het recht der Kath. Kerk. En zo is het te verstaan, dat zich de Kath. Kerk in het Derde Rijk, haar bisschoppen, priesters en leken in een jammerlijke toestand bevinden.

Niettegenstaande een uiterlijke vrede is de toestand daadwerkelijk zó, dat bisschoppen en priesters hun bediening niet meer zó kunnen uitoefenen, zoals zij ze krachtens hun roeping moeten uitoefenen. En ook daarom is het mogelijk, dat voorbeeldige priesters met het wetgevende apparaat van het Nationaal-Socialisme in botsing komen en voor hun „daden" met geldboeten, gevangenis of met verbanning uit hun regeringsdistrict gestraft worden.

En het behoeft geen bijzondere verklaring, dat door de verwarring, die door de „Goeringse" bevelen werden geschapen, menig Katholiek Nationaal-Socialist voor de Kerk verloren gaat.

Intussen mag openlijk gezegd worden, dat, hoe erger het zou worden — wat God verhoede — hoe trouwer zich het Katholieke Duitse volk om zijn bisschoppen en priesters zal scharen.

Ook de eenvoudige Katholieke Duitser voelt diep in het hart, dat iedere wereldaanschouwing, die Christus wil verdringen, als al haar voorgangsters tot ondergang gedoemd is.

Het woord van Christus: Zie, Ik ben bij u, alle dagen tot aan het einde der tijden, heeft nog geen korrel van zijn troostrijke waarde verloren. En nog steeds liggen de dingen zó, dat Christus-Koning en niet Alfred Rosenberg op de onzichtbare wereld zijn stempel drukt.

Onze derde en laatste vraag betrof de gebedsactie van Katholiek Nederland voor de vervolgde geloofsgenoten in Duitsland.

Geheel Katholiek Duitsland zal, zo veronderstelde de ondervraagde, deze gebedsactie met dankbaar hart begroeten met de Ned. Katholieken God den Heer, bidden, Zich Zijne bedreigde Kerk te ontfermen en degenen te verlichten, die zich tot werking van de strijd maken.

Er zal, zo eindigde de katholiek uit Duitsland, nauwelijks één katholiek zijn, die niet de macht van het gebed erkent en in wiens hart niet de heilige overtuiging leeft, dat God diegenen helpt, die Hem met een rein hart om hulp vragen.

Zelfmoord van het blanke ras?

(Uit een artikel van P. Desfosses in „La Presse Médicale", Parijs, 12 Mei 1934.)

Teneinde van Moloch de zegen voor hun handel te verkrijgen, wierpen de Carthagers hun kleine kinderen bij honderden levend in de vlammen der kolenvuren, die zij aan de voet van hun monsterachtige afgod hadden ontstoken.

Men kent het lot, dat de Carthagers ten slotte trof. In het jaar 146 vóór Christus werd hun stad door de Romeinse legioenen onder Scipio stormenderhand veroverd en geplunderd. Doden, gewonden en levenden werden in de vlammen der brandende gebouwen vernietigd. Daarop scheepten de Romeinen zich weer in naar Italië. De nomadenstammen van Noord-Afrika meden de gevloekte plaats. De Zuidenwind blies over de ruïnes. Het woestijnzand bedolf de laatste overblijfselen, en zelfs de herinnering aan de hovaardige stad verdween.

Zo verging een beschaving, die gebaseerd was op de handel en de verering van het geld.

Met inachtneming van de proporties en op minder theatrale wijze dan te Cartago, worden ook in onze tijd in de landen van het blanke ras de kinderen ten offer gebracht aan de eredienst van het geld. Malthusianisme en abortus werken samen aan deze verwoesting, waaraan alle maatschappelijke kringen zich schuldig maken onder de meest verschillende voorwendsels, zoals zuinigheid, voorzichtigheid en zelfs gezondheid. Zij vormen samen de grote zaak van de achteruitgang van het geboortecijfer en het veelvuldig voorkomen van abortus.

Slechts weinigen geven zich nauwkeurig rekenschap van de omvang en de draagwijdte van dit verschijnsel der geboorte-afneming bij de volken van het blanke ras. Het lijkt ons dan ook van belang de aandacht te vestigen op een brochure van de hand van Fernand Boverat, getiteld: „La Race blanche en danger de mort".

In Frankrijk en Engeland kon men 75 jaar geleden, in Duitsland, Zweden en Zwitserland 30 jaar geleden, in Italië en Polen nog maar zeer kort geleden, gezinnen met 10, 12 kinderen of meer allerwegen aantreffen. Het gemiddelde kindertal was destijds in de gezinnen zeer groot; het bedroeg meer dan 4 of zelfs dan 5.

In de loop van twee of hoogtens drie generaties hebben zich in dit opzicht echter enorme veranderingen voltrokken! In Midden-, Noord, en West-Europa zijn de huwelijken met veel kinderen niet slechts uitzondering geworden, maar zelfs die gezinnen waar men drie of vier kinderen telt, zijn in de minderheid tegenover die, waar men slechts een of twee kinderen aantreft.

In de landen, die tot dusver het vruchtbaarst waren, neemt men deze zelfde ontwikkeling waar. In Italië, Polen en Bulgarije voltrekt zich de overgang van de toestand van gezinnen met veel naar die met slechts weinig kinderen even snel als dit in Duitsland enkele jaren geleden het geval was. In Rusland is het tempo dezer ontwikkeling zelfs nog sneller. En aan de overkant der Oceanen, in de Verenigde Staten, Australië en Nieuw-Zeeland, gebeurt hetzelfde.

In de laatste tijd is het aantal geboorten in Frankrijk met 30% gedaald, in Groot-Brittannië met 34%, in Duitsland met 44%.

Terwijl het aantal geboorten dus met zulk een snelheid daalt, is de afneming van het aantal geboorten per 1000 zielen der bevolkingen nog groter, en wel 50, 60% in een reeks van landen! De cijfers zijn te ontstellender, aangezien de daling hoogstens sinds 1875 dateert, d.w.z. van hoogstens twee geslachten. In het begin was haar tempo nog maar langzaam, maar sinds de aanvang dezer eeuw is het voortdurend sneller geworden.

Land	Daling van het geboortecijfer per 1000 zielen				
Duitsland	1873	39,7	1932	15,1	62
België	1838	35,2	1931	18,2	48
Denemarken	1859	33,6	1931	18,0	44
Spanje	1864	39,2	1931	28,3	27
Frankrijk	1801	32,8	1932	17,4	47
Gr.Brittannië	1876	35,9	1931	15,7	56
Italië	1876	39,3	1932	23,6	40
Noorwegen	1859	34,8	1931	16,8	51
Nederland	1876	37,1	1931	22,2	40
Zweden	1825	36,5	1931	14,8	59
Zwitserland	1876	32,8	1931	16,7	49

In de steden is het tempo van de achteruitgang der geboorten groter dan op het platteland. In sommige hoofdsteden is het aantal geboorten per 1000 zielen der bevolking in de loop van dertig jaar met 75% afgenomen, d.w.z. in het tijdvak van slechts één generatie. In de meeste steden bedraagt de daling minstens 50% en de achteruitgang in de richting van het nulpunt schrijdt met steeds toenemende snelheid voort.

Deze afneming van het geboortecijfer in de grote steden nu wordt in alle landen door de gehele bevolking nagevolgd. Dit te willen loochenen, baat niet; de feiten spreken een overtuigende taal.

Daling van het geboortecijfer in de grote steden

Steden	Aantal geboorten per 1000 zielen 1900	1925	1931
Weenen	31,7	13,9	8,8
Oslo	36,4	13,4	8,8
Berlijn	26,7	11,7	8,8 a)
Brussel	21,8	12,5	9,9
Stockholm	25,3	12,5	10,7
München	35,9	14,3	10,8
Parijs	21,2	16,2	13,6
Milaan	25,6	14,6	14,8
Londen	29,0	17,9	15,0
Amsterdam	20,9	19,4	16,7
Warschau	35,3	22,7	17,6

a) 8.1 per 1000 in 1932.

Behalve door het onvoldoend aantal kinderen per huwelijk zal Europa binnenkort als gevolg van een niet minder belangrijke oorzaak met ontvolking worden bedeigd. Deze oorzaak, welke zich reeds in Frankrijk doet gelden, is de afneming van het aantal huwelijken.

In een land, waar jaar-in, jaar-uit het aantal geboorten daalt, kan uit den aard der zaak het aantal huwelijken niet lang meer op hetzelfde peil blijven. De daling kan weliswaar worden vertraagd door de vermindering in de kindersterfte, of wel zoals in Frankrijk door de immigratie van jeugdige buitenlandse vrijgezellen, maar tenslotte moet zij zich steeds doorzetten. Deze afneming in het aantal huwelijken moet binnen de periode van één generatie onverbiddelijk een tragisch karakter krijgen bij die volken, waar het geboortecijfer reeds met 30%, 35% of nog meer is gedaald: bij hen zal het aantal huwelijken in dezelfde omvang afnemen. Het tempo van dit verschijnsel zal echter nog worden versneld in die landen, die actief aan de wereldoorlog hebben deelgenomen, en wel als gevolg van de daling van het geboortecijfer in de jaren van de oorlog. Deze daling is speciaal in Frankrijk, Duitsland, Oostenrijk-Hongarije, België en Servië zeer groot geweest; over de vier jaren van de wereldoorlog berekend, bedroeg zij 40 à 50%. Ook in Groot-Brittannië, Italië, Polen en Rusland is zij zeer aanzienlijk geweest en zelfs in de neutrale landen heeft zij zich doen gelden.

De gevolgen ervan op het aantal huwelijken zullen vijftien jaar lang, van 1935 tot 1950, tot uiting komen. Op grond van deze omstandigheid zullen in die periode in Frankrijk 60.000 huwelijken minder worden gesloten, in Duitsland 1.000.000, in de overige hierboven opgesomde landen naar evenredigheid. Zelfs wanneer men maar twee kinderen per huwelijk rekent, zal Frankrijk dus reeds uit dien hoofde 1.200.000 geboorten missen, Duitsland 2.000.000, enz.

De afneming van het aantal huwelijken betekent dus wel een der ernstigste factoren van het bevolkingsprobleem; de noodlottige invloed ervan zal zich in de komende jaren voortdurend sterker doen gevoelen.

Tal van mensen zijn van mening, dat de afneming van het sterftecijfer, zoals dit in de laatste halve eeuw te constateren valt, nog geruime tijd kan blijven voortgaan en een tegenwicht kan vormen tegen de daling van het geboortecijfer. Ongetwijfeld is het mogelijk, in alle landen (en speciaal in Frankrijk) het sterftecijfer nog te doen dalen ten aanzien van kleine kinderen, volwassenen en mensen in de kracht van hun leven.

Edoch, hetgeen in dit opzicht zal worden gewonnen, zal in de toekomst worden gecompenseerd door het aantal sterftegevallen bij de ouden van dagen. Ten aanzien van laatstgenoemden kan men nauwelijks hopen, dat men hun sterftecijfer kan laten dalen, daar het aantal der ouden van dagen, wier gezondheid door het ongezonde leven in de steden is geschokt, voortdurend toeneemt. Men constateert dan ook nu reeds een stijging en niet langer een afneming van het sterftecijfer bij de ouden van dagen, met name in Nieuw-Zeeland.

Welnu, het percentage der ouden van dagen neemt in alle landen (Rusland uitgezonderd) toe, niet slechts als gevolg van de vorderingen der medische wetenschappen, maar in de eerste plaats omdat door de afneming van het geboortecijfer het percentage kinderen en jongelieden daalt. Men heeft berekend, dat in Duitsland over veertig jaar het aantal ouden van dagen, vergeleken bij thans, zal zijn verdubbeld, terwijl de totale bevolking ongetwijfeld aanzienlijk zal zijn afgenomen. Ook in Frankrijk neemt het aantal ouden van dagen voortdurend toe; in 1970 zal het 1.000.000 meer dan thans bedragen. Het onderhoud dezer oude lieden zal een voortdurend drukkender last worden voor de overige volwassenen, wier aantal steeds kleiner zal worden.

Reeds staat het economisch gevaar voor de poorten van Europa en Amerika. De Duitse export is in het eerste halfjaar van 1933, vergeleken bij dezelfde periode van 1932, met 18% gedaald, die van Engeland met 7%, de uitvoer van de Verenigde Staten met 20%. De Japanse export is met ruim 50% gestegen.

Ondanks een invoerrecht van 20% ad valorem kosten Japanse messen, vorken en lepels in Groot-Brittannië minder dan de producten der inheemse industrie. In de Verenigde Staten wordt het Duitse speelgoed door Japanse verdrongen. Brazilië laat op Japanse werven zijn oorlogsschepen bouwen. Brits-Indië koopt nog slechts 56% der benodigde katoenen stoffen in het moederland tegen 98% in 1912. De overige 44% levert Japan. De Japanse katoenen goederen overstromen de havens van de Middellandse Zee en van Indië. In Palestina, Syrië, Arabië is de invoer dezer producten in 1933 tegenover 1931 met 64% toegenomen.

Van 1928 tot 1933 is de productie van Japanse kunstzijde van 2.700.000 tot 34.000.000 kg. gestegen. Japanse kunstzijde concurreert thans op de wereldzijdemarkten Frankrijk en Italië! De productie van rubber-artikelen en het scheepsvervoer vertonen eenzelfde ontwikkeling.

Het economisch gevaar is voor Europa noch hypothetisch, noch vèrwijderd, het is actueel. De Japanse productie betekent een geduchte handicap voor die van Europa en Amerika. Wanneer Europa en Amerika er niet in slagen, zich van deze gesel te ontdoen, wanneer zij blijven volharden bij hun vernietiging van menselijke kiemen, zal Azië hun op de een of andere dag eerst zijn economische macht doen gevoelen, waar na een oorlog aan Azië de overwinning zal brengen.

Het gevaar is te ernstiger, omdat de volken van blank ras en met afnemende vitaliteit een aanzienlijk deel van hun activiteit blijven besteden aan het verschaffen van wapens en oorlogsmaterieel aan hun eventuele tegenstanders, de volken van Azië.

Reeds tal van malen is de geschiedenis getuige geweest van het verdwijnen van blanke volken, die door luxe en gemakkelijk leven verleid, hun vruchtbaarheid onophoudelijk hebben beperkt. Maar deze aldus weggevaagde volken waren omringd door andere volken, gewoonlijk van hetzelfde ras, wier vruchtbaarheid groot was en die met geweld het land hunner voorgangers in bezit namen. De beschaving werd er een aanzienlijk stuk door achteruit gezet, zoals b.v. na de val van het Romeinse rijk. Maar steeds konden andere blanke volken de mensheid weer in het spoor der beschaving terugbrengen.

Thans echter zijn alle natie's van blank ras in de wortel van haar bestaan aangetast. Dank zij de daling van het sterftecijfer heeft men het kwaad enige tijd kunnen maskeren, maar thans is het ogenblik aangebroken, waarop men zonder meer de vraag dient te stellen:

Willen de volken van Westerse beschaving al dan niet afstand doen van hun plaats, willen zij al dan niet zelfmoord plegen?

Getroefd.

De beroemde ontdekkingsreiziger Sven Hedin vertelde eens aan een diner, dat te zijner eer gegeven werd, dat 't hem eens op zijn vele moeilijke tochten was overkomen, dat hij zeven dagen lang zonder water was gebleven.

„Dat kan ik niets bizonders vinden," zei de bekende Zweedse schilder Karl Larson, die ook aanwezig was, „ik kan u heilig verzekeren, dat ik zeker in geen zeven jaar ooit water gedronken heb."

Satyre en humor.

Onder de vele problemen die zich in een stad kunnen voordoen, behoort ook al het geven van straatnamen.

Op Curaçao deed zich eens dat probleem voor en men begon met reuzesteeg, grote steeg, kleine steeg, groene steeg, blauwe steeg enz. Prozaischer kon het moeilijk.

In een latere periode toen zich bij de uitbreiding weer het probleem voordeed, (want het is een telkens terugkerend probleem) ging men minder prozaisch te werk en disponeerde men over de namen van Curaçaose persoonlijkheden.

We hebben wel eens een bezwaar daartegen gehoord, niet tegen de persoonlijkheden, maar tegen hun lange namen: Lopez de Morla — Alonso de Ojeda — Jan Helenus Ferguson enz.

Een bezwaar was dat zeker, maar gelukkig zijn we er langzamerhand aan gewend en dat is maar goed ook. Want het belooft in de toekomst nog erger te worden.

De Beurs- en Nieuws berichten hebben reeds plannen gemaakt, volgens het blad van 3 October om ook aan bovengenoemd probleem hun beste krachten te gaan wijden. En de eerste naam die zij zullen voorstellen is... **De vrouw-die-ons-het-vermaak-teruggaf-straat.**

Jammer dat de nieuwe spelling daarin niets kan vereenvoudigen en dus zullen we het zo moeten laten. Want het is wel de moeite waard aan zo iemand een straatnaam te geven. En misschien zullen we nog wel meer pret van die dame hebben, want als ze 't volgend jaar als touriste weer terugkomt, dan zal de Beurs- en Nieuwsberichten er voor zorgen dat er een deputatie aan de boot staat en dat van alle schepen de vlaggen zullen waaien en dat er meer leven zijn zal op Curaçao en... 't Zal me een jool zijn!

Zijn eerste grote opdracht.

Manet, de beroemde Franse schilder, was in zijn jeugd een slechte scholier. Vader werd zo wanhopig over zijn altijd zitten blijvenden zoon, dat hij dezen als scheepsjongen naar zee liet gaan.

Met het vrachtschip „Havre" deed Manet zijn eerste reis naar Rio Janeiro, waarbij zijn kunstneigingen opeens op een onverwachte wijze tot haar recht kwamen. Aan boord toch kreeg Manet zijn eerste grote opdracht, zoals hij er geen jaren later meer zou krijgen.. Dagen lang kon hij de kwast niet uit zijn hand leggen. Het schip had namelijk een grote lading Edammer kaas aan boord, die op het dek lag opgestapeld, maar nu door de wekenlange zon alle kleur had verloren.

„Jonge man," zei de kapitein, die Manet's liefde voor de schilderkunst kende, „neem jij eens 'n pot menie en verf al die kazen eens mooi rood op, en zet er dan nog met zwarte verf het Hollandse merk op."

Manet begon alle kazen rood te verven en daar hij nog tijd genoeg over had, bracht hij op elke kaas bovendien nog een kleine versiering aan.

„Toen wij in Rio aankwamen," vertelde Manet later, „glansden alle kazen als rijpe tomaten. De inboorlingen kochten ze graag, en waren bovendien nog gelukkig met de afzonderlijke versiering, die zij voor een talisman aanzagen."

In een ommezien was de hele lading kaas verkocht en de kapitein oordeelde dat Manet als geboren was voor de kaashandel. Als de inboorlingen geweten hadden wat Manet's werk later waard werd geacht, hadden zij geen van allen hun mooie kaas opgegeten.

Zijn beleid.

Heb je aan de vrouw van het slachtoffer iets laten weten?"

„Natuurlijk. Ik heb een brief gestuurd."

„Heb je haar voorzichtig ingelicht?"

„Zeker, ik heb erg onduidelijk geschreven."

Ook op Vrijdag!

Vrouw: „Suze vraagt in haar brief, of het waar is, dat het ongeluk aanbrengt, als men op Vrijdag trouwt?"

Man: „Natuurlijk, waarom zou Vrijdag een uitzondering maken?"

't Eigenwijsje.

Vijfjarig meisje zei onlangs tegen haar vader: „Vader, moe is een schat, maar ik geloof niet, dat zij weet hoe zij kinderen moet opvoeden."

„Hoezo?" vroeg de vader onthutst.

„Wel," antwoordde Marietje, „zij laat mij naar bed gaan, als ik klaar wakker ben en zij maakt mij wakker, als ik slaap heb."

De reden.

Rechter: „Waarom hebt u vals geld gemaakt?"

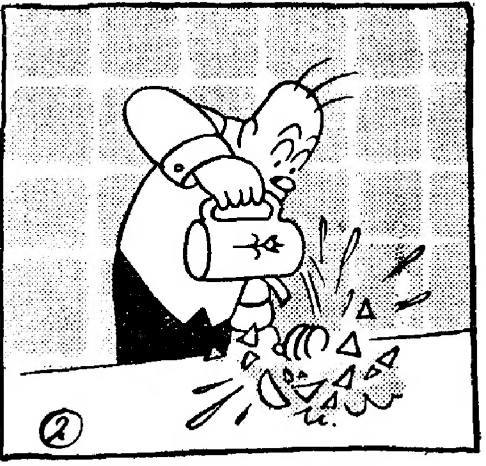
Beklaagde: „Och, Edelachtbare, als ik geweten had, hoe men echt geld maakt, dan had ik dat zeker niet gedaan."

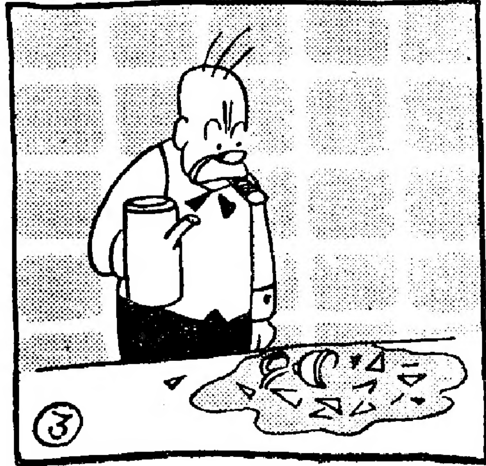
Verklaarbaar.

„Heb jij wel eens van een man gehoord, die zijn leeftijd niet durfde noemen, zoals de vrouwen gewoonlijk doen?"

„Ja, een van mijn vrienden deed dat ook, omdat hij nog een tweelingzuster had, die nog niet getrouwd was."

ADAMSON OVERWINT ONVOORZIENE MOEILIJKHEDEN.